

Ruh ve Madde

Psikiyatrik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Neşir Organıdır

16. Sayı: 180, Ocak 1975

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Solman Gerçeksever

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ustav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korates

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Halûk E. Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :

Taksim, Siraselviler, Billürçü

Çukrazı Sümblül Apt. No. 14/1

(otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 60 TL.

45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellithanesi

Kapak: Evren, insanın aslı,
ruhun amacıdır.

Sevgili Okuyucular

Yeni yılın bütün insanlık için, acılı tatlı, iyilikler getirmesini dileriz. Gece yola çıkıp şafağı, öğleyi görüp, ikindiye yaşayan insanlığın akşam vakti kendini aydınlatacak bir vasıtaya sahip olması için gösterdiği istek ve çabası azalmasın, tükenmesin.

Ruh ve Madde'niz bu sayı ile 15. Cilti tamamlanmış bulunmaktadır. Tam onbeş yıl hiç aksamadan çıkartılan bu ÖDEV Dergisi, okurların anlayış ve kavrayışı sayesinde, sevgisi ve tekâmülü sayesinde sürüp geldi, bugüne kadar. Ödevi tamamlamıncaya kadar da sürüp gidecek.

Bildiğiniz gibi, size herşeyimiz açıktır. Derginin birim fiyatını dört liradan beş liraya çıkarmak zarureti içindeyiz. Şubattan itibaren abone ücretleri de senelik 60. TL olacaktır. Aboneyi yenileyecek olan sevgili okurlarımıza duyururuz. Realite, Derginin imkânlarını aşınca sizlere başvuruyorduk. Bu nedenle ABONE BULUNUZ, TANITINIZ, lütfen. Onu yaşatıp ışığını uzaklara götürmek ödevimiz değil mi?

Ayrıca, Ruh ve Madde Yayınları'nın fiyatlarında da ayarlama yaptık, mecburen. Kitap fiyatları, maliyet olarak gerçekten düşüktü. Yeni eserler için parasal güce gerek var. R. ve M. Yayınları özel yayınlardır, satışı ağırdır. Bu sebepten bizleri, sizler için hoş görürsünüz sanırım.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Ödev Plânına Girişin Şartları

Spiritüel Tekâmülün gerçekleşmesinde büyük emekleri, katkıları olan bir çok insan, gelmiş ve gelecek olan «ödevliler» (vazifeli) ordusuna çeşitli derecelerde bağlı olan insanlardır. Bu, yüksek ve aynı zamanda yüzyılımızın gerçeklerine ışık tutan hakikat yoluna fedai can edenleri de simgeler. Demek istediğimiz şu ki, ödevliler ordusuna dahil olanların nerede, ne zaman, nasıl, bu «iş» yerine getirdikleri çoğu kez belli değildir. «Ödevli» olarak doğmak ve böylece yaşayıp, hayatı scena erdirmek pek kolay bir uygulama ve düzenlenme değildir.

Ödevli olanların, bu durumlarını açıkça bilmeleri büyük bir liyakat isidir. Her ödevli şuurlu olarak ne yapacağını, nerede, ne zaman, neden yapacağını bilemez. Şuurlu olmak, aynı zamanda büyük oranda uyanık olmak demektir. Şuurluluk ile uyanıklık derece derece gelir, açılır ve yayılır. Fakat bu oluş ne söylenip yazıldığı, ne de sezildiği gibi birden ve kolay olur.

Şuurlanma ve uyanma hemen hemen ardı ardına meydana gelir gibidir. Şu farkla ki, şuurlandırılan realitelerin her biri diğerleriyle itibatlandırılınca, aralarında bilgi akımı süreli olarak kurulan realitelerin tümü için bir uyanıklık meydana gelir. Bu uyanıklık bütünsel (kullî) değildir. Hayatsal gerçeklerin anlam ve amacı hakkında ulaşılan bir uyanıklıktır. Hatta bireyin kendi realitesi içinde uyanık kalmasıdır da diyebiliriz. Realitenin öz-

kimliğini anlayan, bilen insan uyanık insanıdır, ama bu durum onun «ödevli olması» demek değildir. Ödevli olmanın bir esası yanı vardır: Uyanık halde olunsun ya da olunmasın, «Ödev Birliğine (plânına)» dahil ve bağlı olmak...

Her uyanmışın «mahsus» bir ödevi olamayacağı gibi, her ödevlinin de uyanmış olması gerekli değildir. Fakat uyanık olanın, «mahsus» bir ödevle atanma ihtimali uyanık olmayana oranla daha fazladır. Tercih edilir bir durumu vardır, ama sorumluluk yüksek, aksaklık ve hata sonucu gelen tepki ağırdır. Bu sebepten dolayı «Ödev Plânı» ödevlendirdiği varlıklarını tam uyanık olmasını tercih etmemektedir. İki sebepten bu böyle olmaktadır: Evvelâ, Realite uyanıklığı, tekâmül sürecine bağlı olduğu için, kısa ya da uzun devrede değişime uğrar. Bireyin uygulamak zorunda olduğu ödev inişçiklikler çizen, bazı anlarda yörtüncesinden çıkan, bir uydu gibi hareket eder. Biliriz ki uzayda bu şekilde hareket yapan bir cisim her an tehlikededir ve tehlikeler yaratır. Onu bu hareketten men etmekten başka çare yoktur. Bu uyanıklık halinin de değişime uğraması düzgün ödev icrasını engelleyici niteliktedir. Gündümlü bir icra için «mahsus» ödevli olmak zorunlu gibidir.

Sonra, ödevin bir «gizli güc» halinde şuurlatılmasına zerk edilmesi (enjekte edilmesi) ve sezgisel olarak, hatta, çoğu kez farkına varılmadan (otomatik olarak) yerine getirilmesi, uygulama bakımından, pek geçer-

liye benzemektedir. Böyle olmasının ödevin bitirilişi ve tamamlanışı açısından faydası çoktur. Sezgisel ve otomatik icramın emniyeti çoktur. Otomatik benimsemenin yarattığı inanç ve uygulama gücü, ödevi yerinde ve zamanında yapmak için yeterli olmaktadır.

İnsanın realite ihtiyaçları ile ödevin gerektirdiği koşullar arasında çatışmaların çıkması daima mümkündür. Bu bakımdan sezgisel ve otomatik olarak ödev icrası, daha doğrusu, ödevin yaptırılışı daha verimli olmaktadır. Genel uygulama içinde uyanmış ve değişik olan insanların sayısı okadar azdır ki, ÖDEV PLÂNI icraatını, bütün insanları kullanarak, insanlık için yerine getirir. Yani beşerî tekâmül akışını sağlarken, gene beşerî varlığı kullanır, ondan yararlanır.

Fakat, belirtmek gerekir ki, ödevi şuurlu olarak yapmak ile sezgisel olarak yapmak arasında bir fark vardır ve önemlidir. Şuurlu yapıcı sorumluluk iradesine sahiptir, hakları, selâhiyetleri vardır. Bilicidir, idraki yüksektir. Bu nedenle ödevi kendi gücü ve anlayışı çerçevesinde yerine getirir %90 ödev tamamlanır, fakat %10 luk kısım daima olumsuz durumların olabileceğini belirler.

Bu duruma örnekleri Dinsel Kitaplar-da, örnek ve ders olarak verildiklerinden şüphe etmediğimiz, resûl ve nebilerin başlarına gelen olaylarda buluruz. Şuurlu ve uyanmış olmalarına rağmen, otomatik olmadıkları için, ödevin yerine getirilmesinde çok güçlükler çekilmiş, hatta kısmen isyan, kısmen mızıldanmaya kısmen de ÖDEV PLÂNINA akıl vermeğe kalkmış-

lardır. Hz. Eyüb, Hz. İsa, Hz. Muhammed sırayla bunları yapmışlardır. Fakat sonuç da ödev kemaliyle tamamlanmıştır.

Dinsel Öğreti Devrinin sonra ermesi nedeniyle resûllük de ferdi olmaktan çıkmış, çoğulcu bir nitelik almıştır. Hakikatlerin ifadesi, ödevlerin icrası sürekli, yaygın ve kişisel olmayan niteliğe girmiştir. ÖDEV PLÂNI kendi bünyesinden çıkarttığı «Ödevlilerini» artık açık kimlikle ortaya sürmüyor. Aksine, kapalı kimlikle, sezgisel ve inanca, ödev icracılarını tercih etmektedir. Buna beşerî tekâmül seviyesi ve ihtiyaçları uygun düşmektedir. Olay, deney, ruhsal izlenim ve kıyas yoluyla, bireysel şuurun eylemi daha önemli tutulmaktadır.

Bütün bunlara göre, ödev sezgisine sahip olan bir kimse; ödev fikrine, ödevli olmağa, ödevini anlayıp, yerine getirmeğe şiddetle arzu duyup dua ve isteyiş içinde olmalıdır. Ödev girerken içine düşülen tegevüştü sınırlamak üzere dua etmelidir. Varlıklara teşekkür etmeli, bilginin (değişime bağlı uyanışın) ancak sadakat, sebat ve cehitle kazanılacağını bilmelidir. Gerçek ruh bilgisinin şuuruna varmak için, bu yolda sadık ve şuurlu bir amele olarak çalışmalıdır. Ödevin şuuruna varmakta geçirilecek imtihanlar için çaba harcamalıdır. Çaba'nın eksilmemesi için ÖDEV PLÂNINA dua ile istekte bulunmalıdır. Şımarmamak, şımartılmağa izin vermemek; liyakati kaldıran nefsaniyete iltifat etmemek; daima ödevini ve ödevin asıl sahibi PLÂNI düşünmek; Kâdiri Mutlak ALLAH'a şükür halinde bulunmak gereklidir. Böyle biliyor, böyle yazıyoruz.

Ölümden Sonra Hayat

N. O. Jacobson

20 TL.

Spiritoloji, parapsikoloji, psişik güçler bilimi, hepsi bilimsel bir yöntem ve harika bir sezgiyle bir araya getirilmiş, birleşik bir RUH ALANI içine sokulmuş. Bu tür eserlerin en faydalı ve objektif olanı

Ruh ve Madde — P. K .1157 — İstanbul'dan

Bencillik Ve Denetlemesi

● Mehmet SANCAR

(178. sayıdan devam)

Nefsin Denetlenmesi :

Kuşkusuz ki MELEK. âdemoğlunun hizmetindedir; İblise hizmeti reddedenlerin yanındadır.

Kişi, çok karmaşık (kompleks) bir karışımdır: **Ruh + Beden = Dünya İnsanı.** İki değişik boyutun birleşmesinden doğmuş bir üçüncü, bambaşka boyut!. Hem yüksek tesirlere, hem geri tesirlere teşne bir varlık!...

«Cahilin şeytanı birse, âlmin şeytanı dokuz olur.» derler halk arasında! Yüksek bir gerçeği yakalamış, sezgilemiş, yüce bir algılamamanın anlatımıdır bu söz: Cahilin bilgisi nedir ki, onu saptırmak için bir şeytan yetmesin!..

Şeytanın görevi saptırmak, insanın görevi sapmamaktır. Elimizi kime uzatırsak, ancak o yakalar...

Nefsaniyet mihrakımızda, ne vicdanın ve ne de şeytanın tesirleri yokken (otomatizmadan çıkarılmak istenilirken), şeriat koşulları vâzedilmiştir. Yani, dinlerin getirdiği şeriat, aslında, vicdanın dışımızda teşekkülüdür: Otomat insanı çevirir, çevreler ve korumak ister... Keskin ve keskin yasaklardır bunlar... Nefsimizi tanıyıp bilgilendikçe, dışımızdaki şeriat koşulları, vicdan tesirleri, içimize girmeye ve yerleşip gelişmeye, büyümeğe başlar...

Nefsaniyetin (bencilliğin) tanınması,

korunmak ve denetimi için garttır. Bir şeyden sakılamak ve o şeyin denetim altı na alınabilmesi, her şeyden önce o şeyin yeterince bilinmesiyle mümkündür. Nefsaniyetin denetlenebilmesi de bilinmesine bağlıdır her şeyden önce...

Nefsaniyeti oluşturan, ruh ve madde karışımıydı. Şu halde ruhu ve maddeyi tanımadan, karışımı hakkında söz sahibi olabilmek, elbette ki mümkün değildir.

Nefsaniyet kanalından —bencillik kanalımızdan— bizi etkileyecek olan iki tesirden birinden, yani menfiden korunabilmemiz, nefsanîyetimizi oluşturanları iyi tanımamıza bağlıdır. Bu oluşturanlar, ruh ve beden olunca; ruhumuzu, maddemizi ve birlikte bulunduğu ortamı çok iyi bilmemiz gerekliliği, kaçınılmaz mantıksal bir sonuç olur.

Görülüyor ve açıkça anlaşılıyor ki, yaptığımızı, ne tamamen maddesel yöne kaydırılmış olarak sürdürebiliriz ve ne de tamamen ruhsal yönde yaşayabiliriz... Ruh ve madde ikilisini (düalitesini) tanımamız, bu dünyada bulunuşumuzun zorunlu bir gereğidir.

Eski insanların, durmadan: «Kendini tanı; nefsini tanı!» demelerinden murat da muhakkak bu olmalıdır. «Kendini bilmek gibi irfan olamaz.» demişler! Ve, ne de güzel söylemişler!... Ruhuyla maddesini birlikte bilince insan, şu dünyadan alınacak bu kültürden başka ne kalır ki geriye?.

Nefsaniyetten, korkmak da, kaçmak da gerekmez. Sürekli olarak nefsimize mağlûp olsak dahi... Çünkü insan, ancak yenile yenile yenmeyi öğrenebilir: Her güreş, bir sonraki güreş için yeni bir güç kazanmaktadır...

Dünya insanı olarak bizlerden istenilenler, çok şeyler değildir: Akılını kullanan, nefsinde müspet yön verebilen, duygulu, şefkatli, merhametli ve adâletli olmaktır. Bunların tümü, bilgili vicdanda toplanır.

Demek oluyor ki, ruh ve madde bilgileriyle donanıp idrâklenmedikçe, nefsimizi denetleyebilmemize imkân ve ihtimal yoktur. Olsa da yetersiz, tutarsız bir dene-

tim olur bu. Çevremizdeki denetimler gibii!...

Yirminci yüzyılın insanı, yürümesi gereken yolunun üçte ikisini aşmış; belki de sonuna çok yaklaşmıştır (Belirtiler : İYİ'nin, KÖTÜ'nün bolluğu; yani MÜSPET ve MENFİ'lerin her gün biraz daha çoğalır olması, bu yaklaşan seçim sonucunun belirtileridir...). Yani, bu demektir ki, dünyada hâlâ bulunan hepimiz, yüzlerce, hattâ binlerce beden değiştirmiş; verilen sürenin sonuna kalmış varlıklarız... Dolayısıyla de—yine de— yüzbinleri aşkın deneylerin sahipleriyiz...

Öyleyse bizler, başlangıçtaki geriat insanın çok üstünde bulunan kimseleriz. Yani, şeriatin içimizdeki gelişmiş, büyümüş vicdanı, hepimizde, zayıf veya kuvvetli olarak, muhakkak ki vardır. Bütün mesele, bunun açığa çıkartılmasıdır. Üzerindeki bencillik kabuğunun, bazılarımızdaki bencillik zırhının kırılması, parçalanmasıdır. Fakat bu seviye insanını yanıltan iki husus vardır : İncelmış nefsanîyetle karıştırılan zayıf vicdan sesi!... Bunun sebebi de, ruh ve madde bilgilerimizin yeterli ve denk olmamasıdır. Ruhundan habersiz katılığı, bir zırh gıymışçesine kavidir. Halbuki ruh gözüyle maddeyi; madde gözüyle de ruhu tanımamız gereklidir ki, ince nefsanîyetin yanıltıcı sesinden zayıf vicdan sesini ayırarak; aradaki küçük nüansı, belirli, kuvvetli vicdan sesine yükseltmiş bulunalım. Bunun da tek yolu, ruh ve madde bilgilerinin uygulamalı artışındaki sürekliliği sağlamaktır. Örneğin, iki benzer, fakat az nüanslı iki sesin her gün dinlenilmesi sonucu, bir gün, hangisinin hangisinden daha kalın, daha ince olduğunu tefrik edebilmek gibi bir süreklilik...

Bir şeyi çok yakından tanımanın yolu, onu, devamlı olarak tetkik; görmek, işitmek derecesinde incelemektir...

İnce nefsanîyet, vicdanî ağırlığın denk bulunduğu bir safhanın belirtilerindedir. Bunu, bir başka türlü şöyle tanımlayabiliriz:

Nefsanîyetimiz, müspetle menfinin bir-

birine yakın orandaki tesirleriyle dolup taşıyorsa, ikisini tartabilecek terazinin kefelerinin dengesi, duruma göre, her ikisi yönüne de bozulabiliyor ve bu hâl artık sık sık oluyor demektir. Denge hâlî mümkün değildir: Mâdem ki, evrim için bulunuyoruz yeryüzünde, müspetle menfinin dengesi (eşitliği) düşünülemez...

İşte vicdan terazisinin sık sık her iki yana da ağır basabildiği bu ortamın, bu seviyenin insanını, sık sık yanıltan da ince nefsanîyet sesidir: **Zayıf vicdan sesinden bir küçük nüans gerideki ince nefsanîyet sesi...**

Ne demistik: Müspet tesirler elimizden tutup bizi yükseltmek isterlerken; menfi tesirler de bizi çekip, bu müspet elden koparmak, almak isterler. Müspet ele yapışan, bizim bir elimizdir bu devrede... Tek elle yapıştığımız için de tez yorulup el değiştirmek isteriz... Bize uzanmış iki benzer elin, yanılgılar içindeki bizler tarafından sık sık yanlış tutulması da, iki ele ait bilgilerimiz arasındaki belli, belirsiz nüanslandır...

Bu, iki yana da ağır basan değişken hâlden kurtulmanın tek çâresi, usta bir virtüöz gibi, sesleri birbirinden çok iyi ayırır bir duruma yükselip; müspetle menfinin bizce benzer ellerini; çok yakından tanılabilmektir. Ne yapar usta ve hevesli bir virtüöz? Her gün, bıkmadan, usanmadan aynı sesleri tekrar edip durur... Ve sonunda başarır da: Çünkü el ve kulak melekeleri öylesine gelişir ki, nüanslar, büyük ayrımlar, sanki çok farklı sesler gibi büyüdükçe büyürler!...

Vicdan melekesini geliştirmek isteyen vicdan ustası ve heveslisi insan da, günlük her olayını denetlemeğe; birbirinden olan farklılıklarını ayırmağa; birer değer ölçüsüyle ölçmeğe çalışır. Bu rikkat hâlinin çokluğu ve de sürekliliği, insanın yüksek değer ölçülerini de yüceltir...

Yüzde elli müspet tesire açık varlığın karşısına, elbette ki, menfi tesir de, bu yüzde elliye yakın, yanıltıcı tesiriyle karşı çıkacak; vicdan sesimize, ince nefsanîyetin

● Lütfen çeviriniz

sesini benzetmeğe çalışacaktır. Taklit etti-
ren ses, şeytanın, yani menfi tesirlerin
sesidir...

İşte bu iki ses, ne kadar sık karşı-
laştırmayı huy edinirsek, o kadar tez,
bu yüzde ellinin üstüne yükselir... Ve, ka-
rarlı, ne istediğini bilir, olgun kişilerden
sayılmağa yönelmiş oluruz...

Hem bu karşılaştırmayı sık sık yapar-
ken, yer değiştirme metodunu da uygula-

mağa çalışmalıyız ki, yanlışlarımız daha
asgariye düşmüş bulunsun.

Aldattığımız insanın yerine kendimizi
koyamıyorsak, sâlim hüküm verebilme-
miz, bizim için pek kolay ve ıstıraplı
olmaz...

Denetim, dinlemek ve yer değiştire-
bilmek gerçekleriyle gelişebilir... Ve her
gün gerçek bir nefis denetlemesi böyle olu-
sur, gelişir ancak...

LÛTFEN ABONENİZİ YENİLEYİNİZ

P.K. 1157 — İstanbul. 60 TL.

ATİLLÂ KİTÂBEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTÂBEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ.

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ

UFO Aktüalite

Selman Gerçeksever

Peygamber Hezekiyel'in Uçan Aracı

(Geçen sayıdan devam)

Hint kaynakları bu konuda ayrı bir sorun ortaya atıyor. Bu kaynaklar yalnız Tanılardan değil, uçan nesnelere kullanan insanlardan da söz eder. Hindistan'ın ulusal destanı olan Mahabarata'nın bir bölümünde (Ramayana) ışıklı kürelere, yumurta biçiminde bulutlara benzetilen VIMANALAR'dan bahsedilir. Vimanaların dünya çevresinde birkaç kez döndükleri, onları hareket ettiren gücün görünmez bir kaynaktan doğan bir titreşim olduğu anlatılır. Aynı destan bu uçan nesnelere açık kırmızı ve beyaz madenlerin bileşiminden yapıldığını açıklar. Eski el yazmalarının bir antolojisi sayılan Samarangana Sutradara, kıtalar arası gidip gelen yıldızlara kadar uzanan bu vimanaların yapılarına 230 sahife ayırmış, çeşitlerini sıralamıştır. Baska bir destan olan Drona Parva, Vimanalar hakkında şu ek bilgileri de veriyor: «Uçan araçlar, Vimanalar, daire biçimindedirler ve havada büyük bir itici güç yaratan cıva yarıdımıyla hareket ederler. Böylece, Vimanaların içinde bulunan insanlar, çok kısa bir süre içinde çok uzun yol alabilirlerdi.»

Vimana'lardan yalnız Hint kaynakları söz etmez. Tibet'in kutsal kitapları sayılan Kandshur ve Tantsur'da da bu uçan araçlara geniş yer verilir. Bu kitaplarda, Tanrıların içi görünür kürelerde oturdukları, bazı uçan gemilerin 1.000 kadar yolcu aldıklarını anlatılır.

Bu konuda Mysore'daki «Sanskrit Araş-

tırmaları Uluslararası Akademisi» nin görüşü şöyledir: «Sanskritçe'den çevirdiğimiz el yazmaları, karada, denizde, havada, gezegenden - gezegene yolculuk edebilecek nitelikte otomatik gemilerin çeşitlerini açıklıyor. Yazılara göre bunlar havada haretsiz durabiliyor. Hatta görünmez hâle gelebiliyor ve çok uzaktaki düşman araçlarını sezebilecek güçte araçlara sahip bulunuyorlardı.»

Buna benzer gök gemilerinin kayıtlarına eski Çin ve Japon efsanelerinde de rastlanmaktadır. (*)

Uçan araçların —ya da çağdaş bir terimle Kimliği Bilinmeyen Uçan Nesnelere— bol olduğu bir başka kaynak da TEVRAT'tır. Kuşkusuz, Tevrat'ta tek bir Tanrı söz konusudur. Ancak bu tek Tanrı'nın kanunlarını uygulamaya çalışan O'nun görevlileri, melekleri vardır. Eski metinlerin pek çoğunda hatta Tevrat'ın kendisinde bile bu görevliler de «tanrı» kelimesiyle anlatılmıştır. Bu konuda bir örnek Hezekiel'de bulunur :

«BAP-I : Ve otuzuncu yılda, dördüncü ayda, ayın beşinci gününde, ben Kebar ırmağı yanında sürgünler arasında iken, vâki oldu ki, gökler açıldı ve Allah'ın ruyetlerini gördüm... Ve baktım ve işte, kuzeyden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu. Çevresinde

(*) Daha geniş bilgi için bakınız :
Dünyamızın Gizli Sahipleri : Giovanni Scognamillo, s: 143.

«Uygarlık,
lojinin kozi
tan dünya
ması bilim
sınırları içi
Andrew

parlıtı ve ortasında
ışıldayan maden.
dört canlı mahlûk
nüşü şöyle idi: O
vardı. Ve her birini
onlardan her birini
ayakları doğru aya
tabanı buzağı ayağ
ve cilalı tunç gibi
dört yanlarında
elleri vardı. Dördün
natları şöyle idi: K
tıgımsı. Yürüdükle
lardı. Her biri dört
di... Ben canlı mahlû
canlı mahlûklara ya
yüzü için, yerde bir
leklerin ve yapıları
rüt gibiydi. Ve dört
Ve görünümleri ve y
içinde tekerlek. Yür
yanlarına da gidiyor
rûvordardı. Tekerlek
sekti ve korkunçtu
leri çevre göre
mahlûklar yürüdükçe
yanında yürüyorlardı
yerden yükseldikçe
lardı.»

Hezekiel Peyga
çağdaş bir açıdan y
gürültü çıkaran, kan
dört yüzlü ve müge
dan yönetilen, her ya
yüksek tekerlekli bir
lemektedir.

Bütün bunlardan
uygarlık, bilim ve te
kozmetik bir kaynaktan
dünyaların birinden v

.....
«Uygarlık, bilim ve teknolojinin kozmik bir kaynaktan dünyamıza gelmiş olması bilimsel ihtimallerin sınırları içindedir.»

Andrew THOMAS
.....

parıltı ve ortasında, sanki ateş ortasında ışıdıyan maden. Ve onun ortasında da dört canlı mahlûk çıktı. Ve onların görünüşü şöyle idi: Onlarda insan benzeyişi vardı. Ve her birinin dört yüzü vardı. Ve onlardan her birinin dört kanadı vardı. Ve ayakları doğru ayaklardı. Ve ayaklarının tabanı buzağı ayağının taban gibi idi, ve cilalı tunç gibi parıldamakta idiler. Ve dört yanlarında, kanatlam altında insan elleri vardı. Dördününde yüzleri ve kanatları şöyle idi: Kanatları birbirine bitişmişti. Yürüdükleri zaman dönmüyorlardı. Her biri doğru ileri yürüyorlardı... Ben canlı mahlûklara bakarken. İşte, canlı mahlûkların yanında, onların her dört yüzü için, yerde bir tekerlek vardı. Tekerleklerin ve yapılarının görünüşü gök zümrüt gibiydi. Ve dördünün benzeyişi birdi. Ve görünüşleri ve yapıları, sanki tekerlek içinde tekerlek. Yürüdükleri zaman dört yanlarına da gidiyorlardı. Dönmeyerek yürüyorlardı. Tekerlek çemberleri ise, yüksekti ve korkunçtu. Ve dördünün çemberleri çevre gözlerle doluydu. Ve canlı mahlûklar yürüdükçe tekerlekler onların yanında yürüyorlardı. Ve canlı mahlûklar yerden yükseldikçe, tekerlekler yükseliyorlardı.»

Hzekiel Peygamber'in anlattıkları, çağdaş bir açıdan yorumlanırsa, korkunç gürlütlü çıkaran, kanatlı, uçan, yükselen, dört yüzlü ve miğferli yaratıklar tarafından yönetilen, her yana rahatça gidebilen, yüksek tekerlekli bir uçan nesneyi resimlemektedir.

Bütün bunlardan anlaşılmalıdır ki, uygarlık, bilim ve teknolojinin dünyamıza kozmik bir kaynaktan, yani evrende başka dünyaların birinden veya bir kaçından gel-

miş olması bilimsel ihtimallerin sınırları dışında değildir. Şimdi bu konuyla ilgili olarak biraz da günümüze çok daha yakın olan bilgilere bir göz atalım:

Birkaç yıl önce Amerikan gök-bilimcisi Frank DRAKE yukarıda vermeye çalıştığımız ihtimal üzerinde durdu. Kendisi, uzaydan gelen «Hoca» larımızın dünyanın çeşitli yerlerinde bizler için radyoaktif izotoplarla etiketlenmiş «bilgi çıkımları» bırakmış olabileceklerini düşünüyordu. Kozmik konuklarımızın teknolojik düzeyine ulaştığımız zaman bu bilim gömüllerini bulacak ve uzak yıldızların bize yolladığı kültür armağanlarından yararlanabilecektir.

Sovyet bilgini Dr. M. M. Agrest de Amerikalı meslekdaşının bu düşüncesine katılarak, radyoaktif bulucularla bu «gömmü» lerin yerlerinin aranması zamanının artık gelmiş olduğuna inanıyor.

Amerika'nın ileri gelen Astro-fizikçilerinden Dr. Carl SAGAN, «Çeşitli jeolojik çağlarda dünyamızı galaksilerden gelen uzay adamları birçok kereler ziyaret etmiş olabilirler.» diye yukarıdaki bilgilerin tezlerini yansıtıyor. «Bu ziyaretleri sırasında bıraktıkları birçok şeylerin bala dünyamızda bulunması olmayacak birşey değildir.»

Uzay uçuşları alanındaki öncülerden Prof. Hermann Oberth de, «Uzaydan gelen ziyaretçilerin dünyamızı yüzyıllardır inceledikleri» kanısında. İleri bir galaktik uygarlıkla bağlantı kurabilirsek teknolojikimizi bir adımda 100.000 yıl ileriye sıçatabileceğimize inanıyor.

Tarih öncesi çağlarında da böyle bir sıçrama neden gerçekleşmiş olmasın?

Modern Roketçiliğin babası diye tanınan Prof. Hermann Oberth bu konuyla ilgili bir soru üzerine şunları söylemiştir: «Yıldızların % 40'ından çoğunun gezegenleri olduğuna inanıyorum. Bunlardan bazılarında medeniyet sahibi varlıklar yaşayabilir. Doğrusunu söylemek gerekirse, genç yaşımdan beri uzay uçuşları konusuyla ilgilenmemin başlıca nedeni bu inancımdır.»

(Devam edecek)

**HABER
GETİREN**

RUHLAR

Ruhtar Nasıl Haber Verir? — Haberci Rüyalar — Bir Alman Kadının gece gördüğü garip rüya — Rüyada görülen askerlerin mânası. —

Yazan :

Dr. Bedri RUHSELMAN

Yazılarının birisinde ruhtarın insanları hımaye ettiklerinden bahsetmiş ve bu mevzuada dair de bazı misaller vermiştim. Yine aşağı yukarı bu grupta mütalea edilebilen ruhtarın insan ve dünya hayatında bir nevi tezahürleri daha vardır. Bu da az çok yakın bir istikbalde vukua gelecek hâdiseleri muhtelif yollardan medyum veya sansitif dediğimiz bazı insanlar vasıtasıyla dünyadakilere haber vermektir. Biz buna «haberci tezahürler» diyebiliriz.

Bu haber veriş yolları pek muhtelif olabilir. Meselâ uyumakta olan bir insan hatır ve hayalinde yok iken rüyasında bir vapurla seyahati esnasında vapurun başka bir vapura çarparak parçalandığını ve kendisinin de denize düşerek boğulduğunu görüyor. Filhakika bu rüyanın üzerinden aylar geçtiği halde bir gün rüya yine aynen görüldüğü gibi tahakkuk eder. Buna haberci rüyalar deriz. Bu nasıl olur? Burada aylardan sonra vaktiyle vukua gelecek olan bir hadiseyi evvelden gören veya tesbit eden kimdir, ve bu işi hangi mihanikiyetle yapıyor?

Keza, bazan mühim bir işe teşebbüs halinde ike insanın içine tatsızlık ve isteksizlikle müterafik bir takım duygular gelir. İnsan âdetâ ipnotize edilmiş gibi bu tesirlerden kendisini bir türlü kurtaramaz. Fakat neticede o teşebbüs ettiği işin fena ve zararlı neticeleriyle karşılaş-

tığı zaman akı başına gelir ve belki yine gayri ihtiyari olarak şunları söylemekten kendisini alamaz: «Zaten bu işe başlamasını canım hiç istemiyordu!» Buradaki kötü neticelerle ilgili bu hissi-kable-vuku nereden geliyor ve hangi mihanikiyetle hasıl oluyor?

Şimdilik bütün bu suallerin cevaplarını birakalım da vakalar üzerinde duralım; filhakika insanlara gelecek bazı mühim hadiseler evvelden yine insan ruhunun muhtelif melekeleri vasıtasıyla haber veriliyor. Bu mühim hadiseler bir tek şahsın hayatı ile ilgili olabileceği gibi büyük bir insan topluluğunun müşterek hayatı ile de ilgili olabiliyor. İşte bugün taktim edeceğimiz misal bir sonuncu şekle aittir.

Orta yaşta bir ev kadını olan Alman Bayan X... Elise henüz evleneli bir kaç sene olmuştu. Hamburg'da oturuyordu. Evlerine bitişik askerî bir ahır vardı. Burada süvari subaylarının atları istirahat ederdi, Bayan Elise ailesi de Dogese'de bulunan bir daireyi işgal ediyordu. Ev altı odalı dört odasında kendileri oturuyorlardı, iki odası da ayrıca kiraya verilecek şekilde hazırlanıyordu. Kendi oturdukları kısımdaki en büyük odanın caddeye açılan bir balkonu vardı.

O tarihlerde X... ailesinin durumu çok kötü gidiyordu. Mali vaziyetleri bir hayli bozuktu. Genç kadının kocası işsiz

kalmış ve bütün çalışmalarına rağmen ailesini geçindirebilecek imkanı elde edememişti. Sefaletten kurtulmak için kadın gündüzleri ve bazan geceleri saat 2.3 e kadar çalışmak zorunda kalmıştı. O sırada tek çocukları olan oğullarının da ağır bir hastalığa yakalanması adamcağızı büsbütün bedbin etti ve evvelce çok şen ve neğelli olan bu zatı, meyus, her şeye karşı alkasız ve lkayt bu uyusukluk içine soktu. Bu hal kadının çalışma yknl büsbütün arttırdı. Çok zayıfladı ve hastalandı fakat buna rağmen çalışmak mecburiyeti azalmadı bilakis arttı.

Temmuz ayı gelmişti o günlerde kadın gndzli devamlı ve ağır çalışmalarının ve yorgunluğunun neticesi olarak erken yatmağa ve erken kalkmağa karar vermişti. Bir gün bu kararla yatağına girdiği zaman geri yorgunluğunun tesiriyle hemen uyukuya daldı. Ancak aradan 2.3 saatlik bir zaman geçmişti ki, birdenbire büyük bir gürültünün tesiri altında uyanı. Evin önünde askerî büyük bir tallım yapıyordu. Askerî bando Prusya marşlarını alıyor, arada çıkan kuvvetli davul seslerine askerlerin yerlere şiddetle ve muntazam bir ritm dahilinde çarpan ayak sesleri refakat ediyor. Subaylar yüksek seslerle kumandalar veriyorlar. Bu arada atların nal sesleri işitiliyor silâh ve kılıç sesleri doluyor... velhasıl muazzam bir harp hazırlığı görülüyordu. Bunun yanında ağır top arabalarının gürültülü sesleri de çıkıyordu. Kadın hemen yatağından fırlayarak caddeye nazır olan balkona koştu sokakta hiç bir şey yoktu yalnız yanındaki askerî ahırın önünde bir nöbetçi askerinin pineklediğini gördü ve hayret etti. Tekrar yatağa yattı. Fakat yatağına girince aynı gürültüler ve sesler yine başladı. Kadın yine balkona fırladı. Ses, seda yok. Sokakta mahut yapının önünde pinekleyen neferden başka da kimse yok. Saate baktı, vakit gece yarısını çok geçmişti. Bu hal tam bir saat sürdü. Kadıncağız uyuyamadı. Fakat bu hadisenin ilk zannettiği gibi tabii bir asker talliminden başka bir hikye olduğunu düşünerek korktu işin asıl tuhafı şu idi ki, o sırada içinden m-

temadiyen şu sesi işitiyordu: «Yakında bir harp göreceksiniz» kadının siyasi işlerle, memleketin dış ve i politikasıyla asla alâkadar değildi ve esasen kendi alle durumu ve hayat şartları onu bu gibi düşüncelerden tamamıyla uzaklaştırmıştı. Bununla beraber bu ses içinde o kadar kuvvetle işitiliyordu ki o hakikaten yakında bir harp olacağını âdeta kat'i olarak biliyormuş gibi bir ruh haleti içine dşmşti. Bununla beraber kadın yine eskiden olduğu gibi zihnini siyaset ve memleket işleri üzerine asla çevirmedi ve esasen gazete okumazdı yine de alkalanıp gazetelere bakmadı. Bundan başka kendisiyle etrafındakiler alay edecekler korkusu ile bu vak'ayı kimseye de açmadı. O gün öyle geçti, akşam oldu. Bayan Elise yine aynı saatte yatağına girdi. Fakat bir kaç saat sonra tekrar dn geceki aynı gürültü ile uyanı vaziyet tamamıyla bir evvelki gecenin aynı idi, Kadın yine kimseye bundan bahsetmedi. Bu hal tam altı gün aynı şekilde devam etti.

(Devamı sayfa 19'da)

1974

Uluslararası Yoga Semineri

Cafer BATER

İsviçre'nin Sion kantonunda 1400 metre yükseklikteki Ovronnaz köyünde 1-15 Ağustos 1974 tarihleri arasında katılmış olduğum YOGA seminerinin çalışma programında ilk hafta «Pratik mantal Yoga» ve ikinci hafta «Yoga Psikolojisi» üzerine çalıştık. Günlük program şöyle ayarlanmıştı:

- Saat 7,30 Sabah kahvaltısı
» 9.00 Konferans
» 11.00 Hata - Yoga çalışmaları (duruşlar)
» 12,30 Öğle yemeği
» 15.00 Konferans
» 17,00 Pranayama çalışmaları
» 19,00 Akşam yemeği
» 21.00 Anatomi dersleri veya Belgesel filmler

Yemeklerde çoğunluk vejetaryen menüleri tercih ediyordu. 150 kişilik mevcudun çoğunluğu Fransız, sonra sırası ile Belçikalı ve İsviçreli idi. İtalyadan, İspanyadan ve muhtelif Afrika memleketlerinden gelenler de vardı.

Bu kursları yöneten Belçikalı Van Lysebeth çifti. Bruxelles şehrinde 15 seneberi «ENTEGRAL YOGA ENSTITÜSÜ»nü yönetmektedirler. Müsyö Van Lysebeth 30 sene evvel Yoga'ya başlamış ve ilk eğitimini Hindistanda Himalaya civarında Rishikesh'de ünlü Swami Sivananda'dan ve sonradan başka Yoga hocalarından almış. Daha evvel kendisi Hipnoz ile ilgilenmiş ve o sahada da çalışmış.

Seyahatıma ait bu kısa bilgiden sonra YOGA üzerine konuşmamda temas et-

tiğim hususları aşağıda sunmak istiyorum: YOGA sanskritce bir kelime olup değişiklik oto-disiplin tekniklerini içine almaktadır. Konsantrasyon, meditasyon ve mistik denemeler bu teknikler yolu ile elde edilir. Belli başlı YOGA kolları şunlardır:

- HATA - YOGA (Vücut pozisyonları ve nefes çalışmaları)
— JNANA YOGA (Bilgi Yogası)
— RAJA YOGA (Meditasyon Yogası)
— BAHTİ YOGA (Mistik Yoga).

Bütün YOGA kollarını tek amacı: Her insanda bulunan potansiyel enerjileri uyanırmak ve geliştirmek.

Bu kozmik enerjiye Kundalini denilmektedir. Belkemiğinin en alt kısmında çöreklenmiş uyuyan bir yılan olarak simgelenmiştir. Yogiler belkemiğinde Chakras dedikleri 7 merkez kabul ederler. Bu merkezler bugünkü ilmin kabul ettiği değişik gudder merkezlerine tekabül etmektedir. Konsantrasyon ve Meditasyon esasında Kundalininin en aşağıdan başlayarak yukarıya doğru merkezleri aşağıya çıkarılması Yogilerin ana amacıdır. Yogiler, (Ajna = Hypophyse) merkezini ruhun merkezi olarak kabul ederler. Bu merkez, ekstatik translarda (Samadhi) ve sair psikiyatrik fenomenlerde çok önemli bir rol oynamaktadır.

Muhtelif konsantrasyon çalışmalarında, örneğin bir kaşık ele alındığı zaman, o kaşığın en ince teferruatına kadar dikkatle bakıp gözler kapandığında, aynen zihnen görülmesine çalışmak her ne kadar kolay gibi gelmekte ise de, tatbikatta bu-

nun tersi hemen belli olur. Bunda başarı elde edildikten sonra gene kaşık üzerine düşünceler konsantrasyona mevzu olması gerek. Örneğin mevcut kaşıkların nev'i, şekilleri, ne işe yaradıkları, hangi malzemen yapıldıkları, nasıl imal edildikleri, kaşığın tarihçesi, ilk kaşığın acaba nasıl yapıldığı ve buna benzer düşünceler konsantrasyonun devamını sağlamaktadır.

PRANA kelimesi Yogiler için kâinata mevcut bütün enerjilerin toplamı anlamına gelmektedir. Manyetizm, elektrik ve yer çekimi Prana'nın bir tezahürüdür. Yogilere göre Prana havada mevcuttur, fakat ne oksijen ne azot, ne de atmosferde bulunan diğer herhangi kimyevi bir maddedir. Prana gıdalarımızda, suda, güneş ışığında vardır, fakat ne vitamindir, ne hararettir ne de ultra-viole şualardır. Hava, su, gıdalar ve güneş ışığı Prana'yı taşırlar ve bütün hayvani ve nebati hayat ona bağlıdır. Prana bütün vücuda nüfus eder, hatta havanın dahi giremediği yerlere kadar girer. Prana bizim hakiki gıdamızdır, çünkü onsuz hiç bir hayata olanak yoktur. Yogiler bu Prana enerjisinin sınırsız sistemimizde biriktirilmesini mümkün

görüyorlar ve bu nedenle PRANAYAMA tâbir edilen ekzersizler Yoga çalışmalarının en mühim bir bölümünü teşkil etmektedir.

Pranayama mevzuunda Van Lysebeth'in 300 sahifelik bir kitabı vardır ve bu kitap bir çok Avrupa dillerine çevrilmiştir.

Görüldüğü gibi bütün Yoga çalışmaları içe dönük bir yön izlemektedir. Ünlü Hint gairi Rabindranath Tagor, Şark ile Garp arasında mukayese yaparken şöyle demektedir: «Garpılar ruhları ile birlikte doğduklarını zannederler ve birçoğunu onu koruyamayıp yarı yolda kaybederler. Halbuki Şarklılar kendi ruhlarına kendileri yaratmaya ve onu korumaya çalışırlar». Bugünkü medenî hayatımızda insanın bir villası, bir otomobili ve bir yata olabilir, fakat bunlar mutluluk için kâfi değildir. Şünkü mutluluk içimizdedir.

Seyahatimin ikinci ve en önemli programı ise yine İsviçre'nin Zinal dağ köyünde 1 - 7 Eylül tarihleri arasında YOGA AVRUPA BİRLİĞİ tarafından organize edilen Kongreye katılmaktı. Yurda erken dönüşüm dolayısıyla katılamadığım bu Kongre hakkında ilgililerden bilgi istemiş bulunuyorum. Kongre gündeminin esas maddesi, 2500 sene evvel yazılmış, Patanjali isimli bir Yoginin kitabının tefsiri idi. Bugüne kadar henüz tefsiri bitmeyen böyle bir kitabın mahiyeti kendiliğinden anlaşılmalıdır.

Bu Kongreye 20 memleketten delegeler katılmışlar ve 500 kişi iştirak etmiştir. Muhtelif konferanslar meyânında:

«İslâm Felsefesi»

«Amerikan psikolojisinin iç gelişimize getirdikleri.»

«Buddhisme ve Zen»

«Mantal yapı ve Psiko-pataloji»

gibi çok ilginç mevzular ele alınmıştır.

Gerekli bilgiler elimе geçtiği takdirde, konuşmamda da sözünü ettiğim gibi, sizlerle yeniden buluşmak olanağına kavuşacağım için seviniyorum. Hepinizi saygı ve sevgi ile selâmlarım.

Ademoğlunun

Doğumu

Ve

Soyaçekim

● Selman GERÇEKSEVER ●

Acaba neden ana-babamıza ve yakın akrabalarımıza daha çok benziyoruzda. akraba olmadığımız insanlara o kadar benzemiyoruz? Neden çocuğun sesi, yürüyüşü ve diğer davranışları erkek gibi veya kadın gibi oluyor?

İşte çocuğun ana-babasına benzerliğinin esasını 'soya-çekim' sınırlamaktadır. Soyaçekim, ana-babadan kromozlar vasıtasıyla devralınmış olan genetik materyalin aynen korunmasıdır. Soyaçekimi mümkün kılan genetik enformasyon kromozom içindeki DNA (Dezoksiribonükleik asit) molekülünde (genlerde) bulunur. Kromozom, DNA paketinden başka birşey değildir. Bir insan zigotunun çekirdeğinde 23 adet anneden gelen 23 adette babadan gelen kromozom vardır.

Genler, DNA molekülü üzerinde yer alır. İnsan DNA'sında bir milyondan fazla gen vardır. Her bir gen başlı başına bir enformasyon birimidir. İşte bu soyaçekim birimleri zigotun mitoz çoğalmasıyla sonraki hücrelere geçerek tam bir beden teşkiline, oradan da olgunlaşıp ölmüncüye kadar ana-babadan aldığı şekliyle muhafaza edilir. Embriyolojik başlangıçta bütün vücut 'zigot' denilen tek bir hücreden ibarettir. Mitoz tarzda bölünen zigot, embriyonal hücreleri meydana getirir. Zigot'un mitoz bölünmesi sırasında her kromozom ayrı ayrı ikileşir, dolayısıyla

46 kromozomdan 92 kromozom meydana gelir. Bunlar, mitoz safhaları esnasında oluşan iki ayrı kutupta toplanmak üzere **kardeş kromozomlar** birbirinden ayrılır ve farklı kutuplara gider. Her bir kutupta böylece yeni hücrenin genetik materyali toplanmış olur. Ve bu, diğer kutuptakine tamamiyle eşittir. Yeni oluşan hücreler zamanla birbirlerinden farklılaşarak, ayrı ayrı görevler yüklenirler. Bunlar evvelâ (endoderm, mezoderm, ektoderm) denilen 3 embriyonal tabakayı meydana getirirler. Daha sonra bunlardan da çeşitli organlar gelişir.

Gametler (cinsiyet hücreleri) hariç, bütün diğer vücut hücreleri aynı kromozomları ve aynı genleri taşıdıkları halde, değişik tip ve görevdeki hücreler nasıl meydana geliyor? Cevap: Her cins hücrede başka başka genler uygulamaya sokuluyorsa, ondan DNA üzerindeki bütün genlerin çalışmalarına izin verilmez. Böylece, çalışmayan genler, yani uyandırılmamış genlere '**Eylemsiz**', faaliyet halinde olan genlere de '**Eylemli Genler**' denir. Genler gurup gurup, '**Operatör genler**' in emri altında çalışırlar. Bu operatör genlerin çalışmaları da '**Regülâtör genler**' tara-

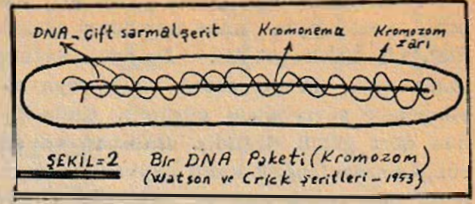
(*) Bu kısmın hazırlanmasında kıymetli mesailerini esirgemeyen sayın Prof. Muammer BİLGE'ye müteşekkirimiz.

findan kontrol edilmektedir. Regülatör genler nereden emir alıyort?...

Eylemli genlerin faaliyetleriyle değişik biçim ve görevde hücreler ortaya çıkıyor. Belli bir hücrede belirli enformasyon kullanılıyor. Âdeta uzmanlaşma oluyor. Her cins hücrede değişik genler faaliyette olduğundan, hücreler birbirinden değişik biçim ve görevle ayrılmaktadırlar. Meselâ, NÖRON-sinirsel impulsları meydana getirir ve iletir. KAS HÜCRESİ — kas dokusunda kasılma ve gevşeme yapar. ERİTROSİT — oksijen ve karbondioksit taşır, çekirdeği bile yoktur.

Gerek operatör genden diğer genlere, gerekse genlerden hücrenin diğer kısımlarına emirler Ribonükleikasit moleküllü (mRNA) ile gönderilir.

Hücrede protein sentezi ile kimyasal reaksiyonları DNA moleküllü idare eder. DNA bu işi (o hücrede faaliyet halinde bulunan genlerin bir kopyası olan RNA moleküllünü çekirdekten stoplazmaya çıkara-

arak yapar. RNA'nın başlıca üç çeşidi vardır :

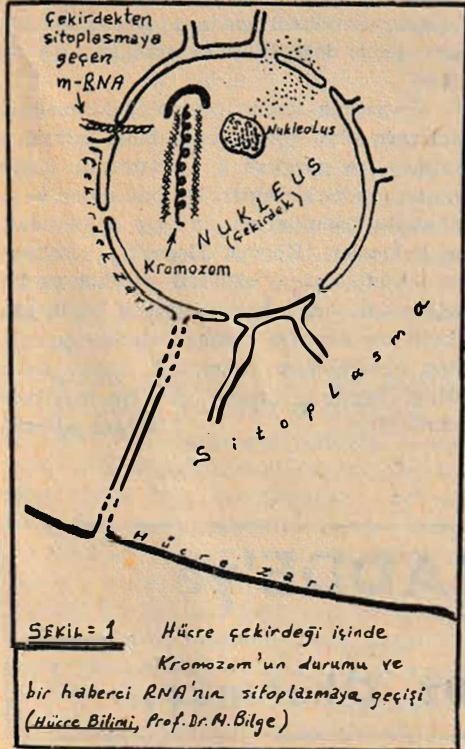
- rRNA : Ribozomu kurmakla görevlidir.
- tRNA : Aminoasitlerin taşıyıcısıdır. (20 çeşit aminoasit var)
- mRNA : Ribozomda yapılacak protein moleküllü için hangi aminoasitlerin hangi sırayla getirileceğini belirten bir habercidir.

İşte DNA'nın hücreyi yönetimi, bu araçları üretmesiyle mümkün olmaktadır.

Buraya kadar anlattıklarımız, dünyaya enkarne olacak varlığın badenin ilk başlangıcı olan zigotta ve ondan sonra meydana gelen embriyonal hücrelerde, hücre içi faaliyetleri ve bunların sonucu olarak bebeğin ana veya babasına benzemesinin, yani soyaçekiminin nasıl olduğu hakkında bilgi vermektedir. Bilhassa genler de herhangi bir etki ile meydana gelecek ufak bir değişiklik, yaşamın çeşitli safhalarında (Çocuk-ergenlik olgunluk, ihtiyarlık gibi...) birtakım fizyolojik ve psikolojik değişiklikler olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu değişiklikler belki de onun hayat planı ile ilgili lüzumlu unsurlardır.

Varlığın dokuz ay süreyle ana rahminde oldukça rahat şartlar altında geliştirdiği bedeni artık doğum denilen olayla birlikte dünyanın sert fizik şartları içinde yaşamını devam ettirmek zorundadır. Doğum anına kadar annesinin kanındaki oksijeni ve hazır besinleri kullanan, âdeta annesinin bir organı gibi yaşayan çocuk, doğumla birlikte havadaki oksijeni kullanmak zorunda kalacaktır. Bu amaçla ana rahminde iken çocuk kendi solunum organlarını hazırlamak ve geliştirmektedir.

● Lütfen çeviriniz

Ana rahmindeki çocuk (fetus) placentaya aracılığıyla anne kanından oksijen alan bir balık gibidir. Dolaşım sistemi bakımından da gerçekten balık veya sürüngenler seviyesinde görünür. Kalbi henüz dört gözlü değildir. Balıklar ve sürüngenlerde (soğuk kanlı hayvanlarda) olduğu gibi temiz kan ve kirli kan kalpte birbirine karışmaktadır. Kalbin iki kulakçığı arasında bir delik vardır. Bu delik damarlardaki bir takım farklarla birlikte ancak doğumdan sonraki ilk dakikalarda ortadan kalkar. İşte, ancak o zaman 4 gözlü kalbiye ve sıcak kanlı organizmalara mahsus dolaşım tipiyle âdemoğlu kendi asil yapısına ulaşmış olur.

Fetus'daki akciğerler yine doğumdan sonraki ilk dakikalarda kullanılmaya başlar. Dolaşım sistemindeki yeni uyum ve akciğerlerin çalışması artık dış dünyaya doğmuş olan bebeğin atmosferden oksijen kullanması olanağını verir. Akciğerlerin çalışmaya geçememesi (ilk nefesin alınmaması) bebeğin orada ölümüne yol açacağı gibi, kalbinin iki kulakçığı arasındaki deliğin kapanmaması veya damarlardaki son değişikliklerin yapılamaması gibi arızalar doğarsa, o zamanda bebek, bütün hayatı boyunca soğuk kanlı hayvanlara özgü (temiz kan ve kirli kanı karıştıran) bir dolaşım sistemiyle yaşamak zorunda kalır.

Kalbinde ameliyatla kapatılacak delik olduğu söylenen hastalarda, bu kapatılacak delik, çok defa yukarıda değindiğimiz ve embriyonal hayatta normal olan iki kulakçık arasındaki deliktir.

Dünyaya yeni enkarne olmuş olan varlık, bu kritik basamakları atlattıktan sonra bir yaşının sonuna kadar önemli keşif-

lerde bulunur. Bu keşiflerin en önemlileri: A) Kendi vücudu, B) Mekânı (görerek ve işiterek), C) Üç boyutlu mekânı (Bahçedeki ağacı ya da aydedeyi yoklamak için kollarını uzatır), D) Hareketi (Hemen hemen uyku haricinde devamlı olarak kıpırdanır ve ileride kendisine çok lâzım olacak olan kaslarını geliştirmeye çalışır. E) Konuşmayı (12 aylık olduğu zaman söylediği ilk kelimelerin etraftakiler üzerindeki tesirini kendisi de farkederek).

0.3 yaş arasındaki çocukta sarsıntı yapabilecek olaylardan birisi de süttten kesilmedir. Bu süttten kesilme (sarsıntının şiddetine göre) çocuğun kişiliği üzerinde bazı izler açılabilir. Meselâ: Zihin ve beden gelişiminde gecikme, emniyetsizlik duygusu, korku, saldırganlık, ürkeklik, hattâ aşağılık kompleksi... gibi.

Çocuk üç yaşına doğru daha çok eşyanın düzenini bozmak, sonra bunları yerli yerine koymak şeklinde oynar. Anne-baba bu düzensizliği ve yıkıcılığı iyi kanalizetmeli ve bir alışkanlık halini almamasına dikkat etmelidir. Aksı taktirde daha ileriki yaşlarda kendisini çeviren ortamda meydana gelen değişikliklere uymakta sıkıntı çeker.

Üç yaşına kadar çevresindeki mekânı keşfetmiş olan çocuk, onu daha yakından tanımak ve görgüsünü arttırmak üzere tecrübelerle girişecektir. Bu bakımdan ana-babaların çocuklarına en çok söyleyecekleri kelimeler, «Koşma, düşersin.», «Dokunma, kirletirsin.», «Dikkat et, bir yerini acıtacaksın.» dir. İşte bu yaşta böyle hareketli bir devreye girmiş bulunan çocuğa karşı ana-babanın takıncaacağı tavır, onun kişiliği üzerinde önemli çizgiler meydana getirecektir. (Devam edecek)

RUH ve MADDE'ye
Abone Olunuz,
Okuyunuz, Okutunuz...

S İ B E R N E T İ K

● Ali İRTEM

Uluslararası Sibernetik Kuruluşu
Türkiye ve Ortadoğu Temsilcisi

(Geçen sayıdan devam)

Bu suretle konuşmamın başında Prof. Heisenberg'in konferansı ile ilgili olarak yaptığım vaadi yerine getirdiğimi sanıyorum.

Bu arada bir kapalı kutu da parametrelerin değiştirilmesine ait bir iki misal vermeme müsaadenizi rica edeceğim.

1 — Evimizde buz dolabımız bozulduğu vakit bir usta çağırırız. Bu usta makinanın bir tarafını (bir parametresini) değiştirir.

2 — (Y) lerin aldığı kıymetlere mukabil (x) lerin aldığı değer, canlı varlığın (veya kanunların) otomatik reaksiyonlarını göstermekte, buna karşılık (a) ların değiştirilmesi yolu ile (x) ler için elde edilen kıymetler bir diğer bakımdan (tasarruf haklarına) tekabül etmektedir.

Buraya kadar yaptığımız açıklamalarla, sibernetik'in temel anlamlarının önemli olanlarından bazılarını verdiğimiz kanısındayız. Şimdi bu temel anlamlara dayanarak sibernetik'in ne dereceye kadar şumullü bir «ilimler arası bir disiplin» olduğunu bazı örnekler üzerinde açıklamaya çalışalım.

SINIR SİSTEMİ FİZYOLOJİSİ BAKIMINDAN TOPLUM DÜZENİ

Ashby'nin Homeostat aletinin 4 unsuru da aynı yapıda olduklarından mekanik âlem içinde tam ve mükemmel bir (demokratik) hayat sürmektedirler. Kararlar daima müşterek olarak alınmakta (birinin derdi), (diğerinin derdini) teşkil etmekte ve her biri toplumun problemleri ile ilgilenmekte, (toplum) da (yani âlet heyeti umumiyesiyle) her bir unsurun problemi ve uğradığı zorlukları çözmek için varı ile yoku ile uğraşmaktadır.

Netekim, İngilizler'in ünlü ansiklopedisi ENCYCLOPEDIA BRITANICA da demokrasiyi (halkın kendi kendisini idare etmesi) diye tarif ediyor ki, bu tarif bizim yahut Ashby'nin mekanik homeostat âletinin idare mekanizmasına tamamen uymaktadır.

Yalnız.

Evet Yalnız, bu âletin bu elektronik beynin bir kusuru var: Önüne konulan problemleri çözmeye zamanının çok uzun olması.

Ashby hesap etmiş eğer homeostat da 4 plâka olacağına meselâ yüz plâka olsa ve plâkaların merkezî vaziyette bulunması ve bulunmaması ihtimalleri birbirine eşit yani 1/2 olarak kabul edilse ve başarısız geçen her bir denemenin ancak bir saniye gibi çok kısa zaman sürdüğü farzedilse 100 plâkanın hepsinin merkezî vaziyette bulunması ihtimali,

(1/2) üssü 100

olacak ve bu ihtimale erişmek için homeostat'ın

(10) üssü 22

yıl beklemesi icap edecek. Bu bizim hayallerimize sığmayacak kadar uzun ve astronomik bir zaman.

Fakat ancak 100 unsurlu homeostat âleti önüne konulan bir probleme adapte olmak için aklımızın alamayacağı kadar uzun bir zamana ihtiyaç gösteriyorsa binlerce ve binlerce regulasyon unsuruna sahip olan (tabii beyinler) nasıl oluyor da, yeteri kadar kısa bir süre içinde çevrelerinin önüne koyduğu problemi çözebiliyorlar?

— Tabii beyinlerde (insan yapısı beyinlerde, yani homeostatlarda) olmayan ne

● Lütfen çeviriniz

türlü bir tertibat bu kısa süreli adaptasyonu sağlamaktadır?

Bu sorunun cevabını şayanı hayret bir derecede basit olduğunu Ashby göstermiştir. Biz de hemen söyleyelim :

— KISMİ SANSÜR YOLU İLE...

Yani tabii beyinlerde dengeye (huzura) kavuşma süresini azaltmak için tabiat da, hepimizin pek iyi bildiğimiz, bir metoda baş vurmaktadır : sansür usulüne.

Kısa süreli bir adaptasyonun sağlanması için İLGİLİ OLAN REGULASYON SİSTEMLERİNİN FEED-BACK bağlantıları ile birbirine bağlanması ve BİRBİRİNİ TAMAMLAMASI (FAKAT) İLGİSİZ OLAN REGULASYON SİSTEMLERİ ARASINDAKİ ENFORMASYON ALIŞVERİŞİNİN KESİLEREK BUNLARIN MÜSTAKİL KALMALARINI SAĞLAMAK BUNLAR ARASINA (KISMİ BİR SANSÜR) KOYMAK ŞARTTIR.

Sinir sisteminde uygulanan bu sansür sistemi —bilindiği gibi memleketlerini zahmete katlanmadan idare etmeyi seven bazı liderler tarafından pek benimsenmiş ve hatta toplumdaki Homeostasis yardım bağlamının kurulmasına mani olacak kadar genişletilmiştir. Büyük sayıdaki bağımsız regülasyon sistemleri (yani homeostatta plâkaların, vücutta hücrelerin, toplum hayatında geniş halk tabakalarının) uyarılması ve aydınlatılması homeostetik yardım bağlarının kurulması bakımından ne kadar yararlı ise, genel adaptasyon dengesinin KISA ZAMANDA teşekkülü (huzurun kısa zamanda sağlanması) bakımından o kadar zorluk doğurmaktadır.

Bu suretle ansiklopedik anlamı ile (demokrasi) acele müdahaleyi gerektiren vak'alarda, sibernetik bakımından, (sansürsüzlüğün doğurduğu) bir (sosyal sinir hastalığı) mahiyetine bürünmektedir. Nitekim bazı ahvalde basit bir (ŞOK TEDAVİSİ) bir takım sosyal bünyelerde iyi bir netice vermektedir. Hiç şüphe yok ki, böyle bir şok tedavisinin SÜRESİNİN ve DOZAJININ iyi ayarlanması şarttır.

Netekim İngiltere gibi demokrasinin

beşiği olan bir memlekette bile, ikinci dünya savaşı sıralarında böyle bir yola yönelmek mecburiyeti hissolunmuştur.

SİBERNETİK'TE ŞİMDİYE KADAR TAHAKKUK EDEN SAHALAR VE ÇALIŞMALAR

1. TERCÜME MAKİNASI

Şimdi sıra ile sibernetik'in halen tahakkuk etmiş bazı uygulama alanlarına geçmek istiyorum. Soyut ve canlı varlık olarak dillerin etüdü konusu sibernetik'in mevzuuna daha iyi nüfuz edebilmek bakımından pek enteresandır. Çünkü dillerin canlılığı, canlılığın maddi varlık ile ilgili olmadığını göstermek ve sibernetik'in fizik ilimleri topluluğundan müstakil bulunduğunu anlatmak bakımından didden güzel bir örnektir. Buna mukabil tercüme yapan makinaların inşasının ana prensipleri şimdiye kadar yaptığımız çalışmalarından sonra basit bir mahiyet arz etmektedir. Tercüme yapan makinaların bir çokları bugün inşa edilmiş bulunuyor.

Amerikalıların, Rusların bazı gazetelelerini günü gününe böyle bir makina vasıtasıyla tercüme ettiğini biliyoruz. Elektronik hesap makinalarına tercüme kaidelerini belirli bir plân dahilinde karar verme mekanizması şeklinde yerleştirdikten sonra, ışın ötesi kendi kendine çözülmektedir. İtalya'daki sibernetik enstitüsü sibernetik alanda çalışmalarını doğrudan tercüme makinaları üzerine toplamış gibidir.

Tercüme makinalarında elektronik beyinlerin (lugat hafızaları) harflere tekabül eden belirli işaretlerin bulunduğu yuvarlak plâkalar halinde karşılıklı olarak bir-biri üzerinde dönmekte aranılan kelimeler bulununca gereken işaretli vermektedir. Ayrıca gramer kaideleri de makina'ara programlı bir surette aksettirilmektedir.

Şimdiye kadar elde edilen tercüme öyle ebedi bir şahaser olmaktan uzaktır. Fakat az çok anlaşılır bir şekildedir.

İngilizce'den Türkçe'ye makina ile tercüme yapmak konusu bundan bir süre önce Ankara'da GEORGE TOWN ÜNİ-

VERSİTY tegekkülü tarafından (Simultancus Translation) namı altında ele alınmış ve sonra her ne sebepten ise —galiba tahsisat yetmediğinden— geri bırakılmıştır. Askerî yönden özellikle İngilizce'den

Türkçe'ye tercüme makinalarının önemli meydana gelir sanıyorum. Bu itibarla yukarıda adı geçen müessesenin çalışmalarının yeniden herhangi bir suretle ele alınması yararlı olur kanısındayız.

HABER GETİREN RUHLAR

(Sahife 11'den devam)

Altıncı günün gecesi yatağa girip uyuduğu zaman bu defa daha hakiki bir vak'a cereyan etti. Kadın yine gürültülerle uyanmıştı. Ama bu gürültüler bu defa daha muayyen bir yerden, yani bitişikteki ahırın içinden geliyordu. Aynı zamanda kadın tanıdığı subay sesleri de bir takım kumandalar veriyorlardı ve atlar kişneyerek, tepinerek hazırlanıyorlardı. Kadın hemen şunu düşündü : «Artık bu gece sahiden bir hazırlık başladı.» ve hemen bu düşünce ile yine balkona fırladı. Ortalık tamamıyla sakin, ortada kimse yoktu yine bir nöbetçi ahırın önünde sessiz sedasız nöbet bekliyordu.

Fakat bu hadisenin heyecanı ile kadın yatağına dönmedi ve evin içini aramağa başladı. Tam bu sırada kiracılarından birisinin kocası da klüpten evine avdet etmek üzere iken Bayan Elise ile kargılayışta ve ona bu şaşkın dolaşısının sebebini sordu. Kadın gayri ihtiyari olarak ve yine içinden gelen o yabancı sesin tesiri altında şunları söyledi :

«Askerler harbe gidiyorlar. İşte bugün altıncı gün oldu ki, benim uykumu

kaçıracak kadar gürültüler yapıyorlar.» Kadının bu acıip hal ile ondan daha acıip olan sözleri karşısında şaşkın bir hale düşen kiracı telaşla sordu : «Nasıl nasıl askerler harbe mi gidiyorlar? Hangi askerler?... Fakat biz kimse ile harp etmiyoruz.» Kadın bu sözlere âdeta otomatik olarak ve kendi düşüncesi haricinde sükunetle şu cevabı verdi : «Evet Fransa ile harp ediyoruz.» Rebus ismindeki spirit mecmuasında bu vak'ayı anlatırken kadın o zamanki hislerini şöyle ifade ediyor : «O sırada konuşan ben değildim. İçimden bir ses konuşuyor ve ben de âdeta makine gibi ona uyuyordum. Hakikatte benim ne harp olabileceğinden, ne de kimselerle harp yapmamız icap ettiğinden zerre kadar habirim ve bilgim ve düşüncem yoktu.»

Kadının kiracısı o anda kadının aldatıldığı ve harbin olması ihtimali bulunmadığını söyleyerek kadına inandırmaya uğraştığı sırada saat gecenin dördü idi. Kadın adamdan ayrılırken şunları söylemişti : «Göreceksiniz, zaman bize gösterecek» fakat o gecenin sabahında, Almanya, Alman Fransız harbinin avazeleriyle uyanmıştı. (20. Asır Dergisi)

30 DERSTE

Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği

Dr. T. Lobsang RAMPA

Gözden geçirilmiş, geniş ilâveli 2 nci Kitap Baskısı

Fiatı : 10 TL.

Ruh ve Madde Yayınları. Ödemeli isteyiniz

Kayıp insanları bulmada polise yardım etmekle dünya çapında tanınmış medyum ve şifacı (Güney Afrikalı) Nelson PALMER 80 yaşındayken geçen yıl (1973) ölmüştür. «Daily News'un» yazdıklarına göre emekli bir öğretmen olan Nelson Palmer, hayatının hemen hemen tümünü insan kardeşlerine hizmetle geçirmiştir. İlk olarak dü-yada tanınması 1956'larda kayıp bir kız çocuğunu bulması münasebetiyle olmuştur. O olayda Palmer'den önce polis kayıp çocuğu sekiz gün kadar aramış fakat bulamamıştı. 18 yaşlarındaki kızın parçalanmış vücudu Palmer'in tarifi üzerine bulunmuştu. Cesedin bulunmasından sonra ayrıca kızın öldürülüşüyle ilgili ayrıntılı bilgiler de verilebilmiştir. Cesedin bulunduğu yerden bir mil kadar uzakta bulunduğu halde bunu nasıl başardığı hakkında sorulan bir soruya. «Vibrasyonları aldım. O zaman zaten doğru yolda olduğumu anlamıştım. Cesedin içinde bulunduğu kemeri lâğımı da görmüştüm.» şeklinde cevap vermiştir. Bu işin mekanizması kendisine sorulduğunda da, «Öyle sanıyor ve inanıyorum ki, bu enformasyon bana, benden dışarıda olan bir zekâdan gelmektedir.» şeklinde konuşmuştur.

Bundan birkaç ay sonra başka bir cürüm olayında da aynı başarısını gösterdiği zaman bir kere de septiklerinin zihinlerini alacak bullak etmiştir. Dur-

Nelson Palmer Polise Yardım Ediyor

ban'ın doktorlarından birisi bir zamanlar bir süre için ortaldan kaybolmuştu. Karısı tarafından Palmer'e müracaat edilerek kayıp doktorun hâlâ hayatta olup olmadığı sorulduğu zaman transa giren medyum doktorun artık hayatta olmadığını ifade etmiştir. Bunu söyledikten sonra ölmüş doktorun muayenehanesinin dolaştığı zaman doktorun en son kullandığı kravatlarından birini eline alarak transa girdiğinde, doktorun cesedinin evden kuzey-

batı yönünde beş mil kadar uzakta, bir suyun yakınında bulunduğunu söylemiştir. Ertesi gün dört saatlik bir çalışmadan sonra doktorun cesedi medyumun tarif ettiği yerde, sık çarpar içinde ve bir derenin bir kaç feet (50-100 cm.) kadar yakınında bulunmuştu. Halbuki Palmer'e baş vurulmadan önce yerli polislerle birlikte iki Avrupalı dedektif bölgede 11 gün kadar araştırma yapmıştı. Fakat başaramamışlardı. Nelson Palmer'in spiri-

**Babamın
Koltuğunda
İhtiyar bir
adamın
oturmakta
olduğunu
gördüm.
Elinde
sigara vardı.**

tüalizmle olan ilgisi, doktorların büyük oğlunu tedavi edememelerinden sonra başlamıştı. Doktorların beceremediği işi o zamanlar tamdığı bir medyum yapmıştı. İşte bu olaydan sonra Palmer'in spiritüalizme karşı olan ilgisi son derece artmıştı. İlk celselerini karısıyla birlikte yapar ve transta bulunduğu sırada filozofik bilgiler verirdi.

Nelson Palmer, ruhsal şifacılık çalışmalarına bir süre bir tıp doktoruyla da devam etmişti. Bu doktor mesleğinden ayrılıp, Durban'a geldiği zaman Palmer ile işbirliği yapmıştır. Birlikte pekçok hastalıklarda başarılı sonuçlar almışlardır.

Palmer'in ifadesine göre karısı hayatını ve sağlığını ruhsal şifaya borçlu bulunmaktadır. Kendisine zaman zaman oldukça külliyetli paralar teklif edilmişse de bunları hiçbir zaman kabullenmemiştir. (Psychic News'dan)

Yeni taşındığımız evin komşuları bana, «İhtiyar Donahue'nun ölümünden sonra bile evini terketmediğini» söyledikleri zaman aldırış etmemiştim. Hatta bazılarım, onun hâlâ yatak odası olarak kullandığı odanın penceresinden uzaklardaki New London, Conn.'daki Thames ırmağına dalgın dalgan bakarken gördüklerini söylemişti. İhtiyar (ölmüş) Donahue'nin yatak odası olarak kullandığı odayı biz şimdi oturma odası olarak düzenlemiştik. Komşuların dedikoduları eve yeni girdiğimiz zamanlarda beni hiç de ilgilendirmemişti.

Buna rağmen içimizden, ihtiyar Donahue'ya ilk gören ablam Charlene olmuştu. Bir gece geç vakit eğlenceden döndüğü zaman eve girer girmez bastığı bir çığlık tüm ev halkını ayakta kaldırmaya yetmişti, artmıştı. Odaya girdiği zaman, babamın koltuğunda bir ihtiyarın oturduğunu gördüğüne yemin ediyordu. Fakat söylediğine göre çığlığı basınca hayalet kaybolup, gitmiş. Ben yine de bunu, ablamın o zamanlarda korkunç filmlerin tesiriyle yormuştum.

1943 baharında ben haric ailenin tümü New York'a gezmeye gitmişlerdi. Ben, okulum dolayısıyla evde kalmak zorundaydım. Gece yarısı beni neyin uyandırdığına bilmeyerek yataktan kalktım. Evde sigara dumanı kokusundan şüphelenmiştim. Oturma odasının

Hâlâ Odasına Geliyor

da şöyle bir göz gezdirdiğimde, pencere kenarındaki (babamın) koltuğunda ihtiyar bir adamın oturmakta olduğunu gördüm. Elinde de bir sigara vardı. Korkudan donmuş halde, olduğum yerde âdeta kazık kesildim... Başını pencereden çevirip, bana bir süre baktı ve gözden kaybolup gitti... Derhal yatağıma döndüm, yorgani başıma çektim ve sabaha kadar o vaziyette kalmışım.

Sabah olduğu zaman hâlâ bir hayal görmüş olduğumu zannediyordum. Fakat korka korka oturma odasına girip, pencere kenarındaki koltuğa yaklaştığım zaman, yerde sigara küllerini gördüm... (Fate'den)

Sovyetlerde Ruhsal Araştırmalar

Sovyet Rusya'da gördüğümüz bilimsel araştırmalardan sonra anlamış bulunuyoruz ki, artık Parapsikoloji, ilim ırmağının ana yatağına girmiş bulunmaktadır.

- Stanley KRIPPNER
- Richard DAVIDSON

Rus parapsikologlarıyla tanışmak ve çalışmalarını yakından izlemek amacıyla geçen yaz (1971) Sovyet Rusya'ya gitmiştik. Bizim Maimonides Medikal Merkezindeki Rüya Laboratuvarında yedi yıldan beri sürdürmekte olduğumuz araştırmalardan haberleri oldukları bildiğimiz halde çalışmalarımız hakkında külliyetli miktarda rapor ve makaleyi de yanımızda götürmeyi ihmal etmemiştik. Bu konuda araştırma yapanların başında Edward Naumov gelmektedir. Kendisi Moskova Mühendislik Enstitüsü üyelerindedir. Aynı zamanda Parapsikoloji Enstitüsünü yönetmektedir.

Bu alandaki çalışmaların «parapsikoloji» kelimesiyle isimlendirilmesinin nedeni, ortadoks psikolojisinin sınırları ötesindeki konuları incelemekte olmasından dolayıdır. Esas olarak duyular dışı idrak (ESP) ve psikokinesis (PK) (*) konularıyla meşgul olur. Bu iki konuda insanın bilinen beş duyusunun dışındaki duyularıyla yaptığı algılama ve müessiriyetlerle ilgilidir. ESP'ye telepati klevoyans gibi konular girdiği halde, PK daha ziyade tabii kanunların veya insanın motor aktivitesinin dışında (bunlara bağlı olmaksızın) cereyan eden fizik tesirleri tanım'amaya çalışır. Meselâ, kendi kendilerine ya da hassas bir kimsenin sadece arzusuyla hareket eden cisimler PK araştırma alanına girerler.

Sovyet Rusya gezimiz sırasında far-

kına vardığımız belki de en önemli hususlardan biri Sovyetlerin ve Amerikalıların parapsikolojiye değişik açılardan yaklaşımlarıdır. Amerikada daha ziyade ESP ve PK'nın mevcudiyetlerinin ispatına çalışılır. Meselâ bizim Rüya Laboratuvarında bir ESP olayı ele alınır, bunun inceleme metodlam ortaya konur ve bilinen duyum organlarıyla yapılan algılama farklı bir algılama (duyular dışı) olduğu ispatlanmaya çalışılır. Analiz ve sonuçların değerlendirilmesi yapılır. Ve böyle bir olayın ortaya gelmesi için de ESP olması gerektiği sonucuna varılmaya çalışır.

Halbuki, Sovyet Rusya'da ESP ve PK'nın mevcudiyetleriyle ilgili olarak tecrübi ve istatistik çalışmalara çok az yer veriliyor. Rus parapsikologlarının ESP ve PK'nın varlıkları hakkında hiç bir şüphe'eri kalmamış görünmektedir. Bunun yerine onları daha çok konunun pratik uygulamaları üzerinde çalışmaktadırlar. Ve aynı zamanda bu fenomen'in nasıl çalıştığını anlamaya çalışmaktadırlar.

Parapsikoloji araştırmaları üzerine Amerika'nın da Rusya'nın da 6 büyük araştırma merkezi bulunmaktadır. Bir düzine

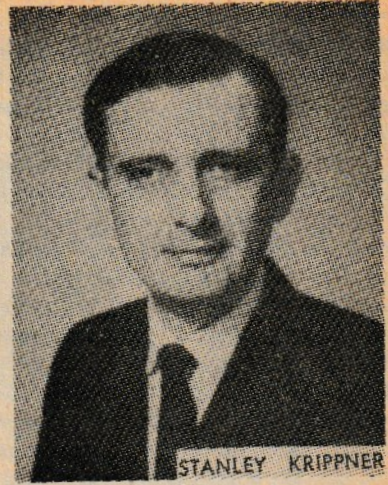
(*) Aydınlatıcı bilgi için bakınız : Ruh ve Madde yayınlarından «Metapsişik Terimler Sözlüğü» Ergün ARIKDAL «Sovyet Rusya'da Olağanüstü Ruhsal Araştırmalar»

kadar da daha küçük merkezler. Tabii Sovyetlerin bütün merkezlerini devlet finanse etmektedir. Rusya'dayken Dr. Naumov'a A.B.D.'de sadece bir merkezin devlet fonundan istifade ettiğini diğerlerinin özel kuruluşlar olduklarını bildirdiğimiz zaman şüpheli nazarla bize bakarak, «Sizin insanların, beşer zihninin gelişiminde parapsikolojinin önemini bilmiyorlar mı? diye sordu ve devam etti: «Sizin yapmakta olduğunuz çalışmalar son derece önemli araştırmalardır. Zira, bu çalışmalar insanları insan potansiyelinin yaratıcılığına doğru götürmektedir. Beşeri uğraşları destekler mahiyette bir araştırma olduğunu anlayamıyor mu sizinkiler?»

Bundan sonra Naumov'a, Sovyet ilim adamları arasında parapsikolojinin statüsünü sorduk. Bize Sovyet Rusya'da parapsikoloji alanında çalışmakta olan ilim adamlarının matbu listesini gösterdi. Bu listeler iki taneydi. Birinde 45 tane ilim adamının ismi bulunuyordu. Bunlar doğrudan doğruya parapsikolojiyle ilgili çalışma yapanlardı. Diğer listede bulunan 9 ilim adamı ise daha çok yapılan çalışmalar üzerinde kritikçi olarak çalışmaktaydılar. Bu listeler oldukça eski listelerdi. Bu konuda ilim adamı sayısının daha da artmış olacağını tahmin ediyorduz.

Sovyet Ansiklopedisinin 1955 baskısında parapsikoloji, «süper natürel yeteneklerin bilimsel olmayan idealist görüşüdür» diye tarif edilirken, aynı ansiklopedinin 1970 baskısında, «canlı organizmaların enerjik ve enformasyonel imkânlarının ruhsal ve biyofiziksel açıdan incelenmesidir» şeklinde tarif edilmektedir. Ve devamlı, «Parapsikoloji beşer organizmasının yeni duyarlılık formlarını ele alır ve inceler.» denilmektedir. Amerika Birleşik Devletlerinde konuyu bu kadar pozitif terimlerle tanımlayan bir kitap bulamazsınız.

Aslında Sovyetlerin ve Amerikalıların konuya yaklaşmalarındaki ayrılık tanımlamalarda kullanılan terminoloji farkından da ileri gelmektedir. Meselâ, biz Amerika'da algılamayla ilgili olarak Extrasensory perception - ESP) terimini kullanırız. Halbuki Ruslar 'biyolojik enformasyon'

Yazar Hakkında : Stanley Krippner, New-York'da Maimonides Medikal Merkezi, Rüya Laboratuvarı Direktörüdür. 1954'de Wisconsin Üniversitesinden mezun olduktan sonra ihtisas ve doktorasını Northwestern Üniversitesinde yapmıştır. İhtisas alanına bilhassa çocuklarda görülen konuşma bozukluklarının tedavisi de girmektedir. Psikilikle yakında ilgisi olan parapsikoloji ile zaten çok eskilerden beri ilgilenmekteydi.

ya da 'biyo-enformasyon' terimlerini kullanmaktadırlar. Aslında bu konuda Amerika'daki meslektaşlarımız arasında da ayrıklar olmamaş değil. Meselâ, Amerika Ruhsal Araştırmalar Derneğinin uzun yıllar üyeliğini yapmış olan antropolog Margeret Mead ESP'yi 'süper-algılamaya' veya 'olağanüstü-duyumu' olarak tanımladı.

Sovyetlerin bu 'biyo-enformasyon' nosyonu birçok formlar da alır. Eğer bir kimse bu enformasyonu bir 'ajan' kullanmadan elde etmişse, (meselâ klervoyans), o zaman Ruslar bunun için 'biyo-lokasyon' terimini kullanırlar. Biyo-lokasyon'un özel bir tipi biyo-introskopidir ki, süje bir biyo-introskopi deneyinde kapalı bir zarf içinde bulunan mektubun muhtevasını söyleyebilir.

● Lütfen çeviriniz

lır. Sovyet Rusya'da çalışma konusu olan 'biyo-lokasyon' un diğer tipleri de, radyes-tezi ve deriyle (gözsüz) görme duyarlılığıdır. Bazan bu ikincisine 'deri vizyonu' (skin-vision) da denilmektedir. Her iki ülkede de 'deriyle görme' konusunda yapı-lan çalışma ve denemelerde süjeler (göz-leri bağlı olarak) bir kartın rengini va dokunarak ya da içine konduğu zarfının üzerinde parmaklarını dolaştırarak anlava-bilmektedirler. Fakat deriyle görme duyar-lılığında araştırma yapmakta olan Rus meslektaşlarımız bir üzüntüleri vardı . Bu konuda en hassas olan süjeleri kendi-lerini terkedip, bir sirkte çalışmaya baş-lamış. Fakat yeni süjeler geliştirilmektev-miş. Hattâ, Sovyetlerin önde gelen parap-sikologlarından Larisa Vilenskaya kendi kendisinin 'gözsüz-görme duyumu' nu ge-liştirmiş bulunmaktadır. Amerikan araştı-rıcılar ruhsal fiziki tesirlerin yaşayan ya da yaşamayan objeler üzerindeki etkisini anlatırken 'Psikokinezi' terimini kullanır-lar. Halbuki Sovyetler'de psikokinezi sa-dece yaşamayan objelerle ilgili bir terim-dir. Sovyetler bu konuda daha da ileri gi-derek PKyı iki alana ayırmışlardır : ken-diliğinken ve dencysel. Deneysel PK, has-sas bir süje tarafından yerinden oynatılan objelerle ilgilenir. Kendiliğinden PK ise, bilinen bir sebep olmaksızın hareket eden objelerle ilgilenir. Bu ayırmalar yersizmiş gibi görülebilir ama aradaki temel farklı-lığı ortaya koymaları bakımından önemli-dir bizce .

Moskova'ya ayak basışımızdan sonra daha bir saat bile geçmemişti ki, kaldığımız otel olan Intourist Otelinde bayan Larisa Vilenskaya'dan bir telefon çağrısı aldık. Bayan Vilenskaya bize hoşgeldin diyor ve sunları ilâve ediyordu: «Pazartesi günü Moskova'da Pedogijik İlimler Akademisi-nin Psikofoji Enstitüsünde Dr. Krippner'den bir konferans rica edeceğiz. Eğer ka-bul ederlerse, bu, parapsikoloji konusunda bu enstitüde verilmiş olan ilk konferans olacaktır. Bu konuşma için 200 kadar ps-i-kolog, psikivatrhist, fizikçi, mühendis ve yetiştirilmekte olan kozmonot davet etmiş bulunuyoruz.» Dr. Krippner, biraz şaşır-

mışın ama kabul etti.

Konferansa kadar daha bir haftamız vardı. Moskova civarında bulunan tarihî yerleri gezdik ve birçok Sovyet parapsiko-loğu tarafından ziyaret edildik. Ziyaret ettiğimiz tarihî yerlerden biri de büyük Katerin'in evi olan Archangel Sarayını gezmiştik. Dönüşümüzde Naumov'a Kate-rin'le ilgili olarak Amerika'da birçok fi-ilm görmüş olduğumuzdan bahsettik. Nau-mov, Katerin'i Hollywood artist'lerinden bayan Davis'in canlandırdığını öğrenmek-ten memnun olduğunu bildirdi.

Bizli ziyaret edenlerden biri de Rusya'nın tanınmış fizisyen ve seksiloglarından G. S. Vassilichenko olmuştı. Bu araştı-rmacı aynı zamanda akupunktur uygulayıcılarından. Bizli ziyaretinde, kendisinin ve arkadaşlarının cinsel rahatsızlıklarda uyguladıkları akupunktur tedavisi tipicini anlattılar. Görüştiğimiz Sovyet İlim Adamları içinde Vassilichenko akupunktur'dan söz açan yegâne araştırmacı değildi. Birçok rahatsızlıkların giderilmesinde Rus-ya'da kliniklerde yaygın olarak uygulama-maktadırlar. Çinde'ki kadar yaygın olarak uygulanmamasına rağmen, kendileriyle tanıştığımız Sovyet İlim Adamlarından he-men hemen hepsi akupunkturdan bahsetti bize... Aslında bugün Çin'de uygulanan akupunktur ile Rusya'da uygulanan ara-sında önemli bir fark bulunduğunu orada anlamakta gecikmedik. Ruslar akupunktur noktalamını Çinliler gibi iğnelerle uyarınıyorlar. İğneler yerine bu noktaları uyar-mak için losyon, kimyevî madde'ler, mer-hemler ve zayıf elektrik akımları kullan-maktadırlar. Hattâ epilepsi nöbetlerinde leyzer ışınları... Sovyetler Birliğinde pek-çok parapsikologun akupunktur ile meşgul olmalarına rağmen, bütün akupunktur kul-lananların da parapsikolog olduğu anlaşıl-mamalıdır. Pek çokları akupunkturu işe yarar birşey olduğu için kullanıyor.

Diğer bir ziyaretçimiz olan Victor Adameny'dan da akupunktur hakkında izahat aldık. Adamenko zeki bir adam ve akupunktur noktalamanın ortaya çıkarılma-sına yarayan bir cihaz (tobioskop) geliştirmiş olan bir ilim adamıdır. Cihazı ya-

nımızda çalıştırdı, gördük. El feneri büyüklüğünde küçük bir cihazdı. Bir kadının yüzünde gezdirdiği zaman lambası zaman zaman yanıp söniyordu. Söylediğine göre, cihazın ışığı akupunktur noktalarının üzerinde bulunurken yanıyordu. Bu ışığın parlak olarak yanmasından şahsın iyi bir sıhhat durumu içinde bulunduğunu, donuk yanmasından da ileride muhtemel bir rahatsızlığın ortaya çıkabileceğini tahmin edebiliyordu. Ellerindeki bu cihazla Adamenko ve arkadaşları insan vücudu üzerinde 900 kadar akupunktur noktası tesbit ettiklerini söylüyorlardı. Yukarıda, önmümüzde yaptıklarını açıkladığımız denemeden sonra Adamenko, cihazıyla vücudun biyoplazmik enerjisini de ölçebildiklerini bildirdi. Adamenko'nun belirttiğine göre, bu enerjinin vücuttaki akımına tobioskopla izleyerek ileride çıkacak muhtemel hastalıkları önceden bilebildiklerini de anlattı. Bu biyoplazmik sistemin organizma ve sinir sistemiyle çok yakından ilişkili olduğunu anlaşılacağını sözlerine ilâve etti.

Bütün bunlardan sonra Adamenko bize bundan 30 yıl kadar önce Semyon ve Valentina Kirlian tarafından icad edilmiş olan bir cihazı anlattı. Bu cihaz esas olarak iki metalik plâkaya irtibath bir tesla bobininden oluşuyordu. Deney konusu (canlı veya cansız) obje bu plâkaların arasında konuyordu. Yüksek frekans altında bu cihaz vasıtasıyla canlı ya da cansız objelerin auralarının fotoğrafları çekilebiliyordu. Bu kirlian cihazıyla auraları çekilen bitki fotoğraflarını Adamenko gösterdi bize. Bu fotoğraflarda yanan alevler halinde yapraklardan çepeçevre çıkan ışıklar görülmüyordu. Çiçek ve tomurcuklar da bu alevler daha faal görülmüyordu. Bu ışımalar bir Roma kandilinin alevine çok benziyordu.

İnsan vücuduyla ilgili Kirlian fotoğraflarına baktığımız zaman da bu alevleri gördük. Bu alevler insan başı ve ellerinin fotoğraflarında daha belirgin olarak görülmüyordu. Süje ipnotize edildiğinde, alkole ya da ilaç aldığı zamanlarda bu alevlerde de değişimler olmaktadır. Kirlian'ların

Çek araştırmacı Zdenek Rejdak (solda) Nina Kulagina üzerinde PK testi yapıyor

anlattıklarına göre, işin esası, elektrik olmayan tesirlerin elektriksel olanların içine sokulmasına dayanıyordu.

Bunun uygulamasını da Rus ilim adamları ziraat, beslenme, dişçilik ve ilaç sanayi için uygun görmekte-dirler. Her canlı türün etrafındaki aura, içinde bulunduğu biyolojik duruma göre değiştiğine göre, böyle bir uygulama niçin mümkün olamazın?

Güneş lekelerinin Kirlian Fotoğraflarını etkilediğini de diğer bir ziyaretçimiz olan A. S. Presman'dan öğrendik. Güneş lekesi aktivitesi olduğu günlerde çekilen fotoğraflar güzel çıkmamıştı. Buradan da bu fotoğrafların canlı organizmaların etrafındaki manyetik alanlarla ilgili olduğu anlaşılmaktadır.

Başka bir araştırmacı olan Genady Sergeiev'de Kirliyan fotoğraf tekniğiyle Nina Kulagina üzerinde çalışmıştır. Vardığı sonuçlara göre Nina Kulagina psikokinezi tecrübeleri yaparken gözlerinden bir ışımaya yayılmaktadır. Ayrıca vücudunun etrafında teşekkül eden biyoplazmik alan ritmik olarak alçalıp yükselmektedir. Bayan Kulagina'yı görmemiz mümkün olmadı. Zira kendisini evinde aradığımız zaman dışarıda bulunuyormuş. Bununla birlikte bizim arkadaşlardan biri (Monta-

● Lütfen çeviriniz

gue Ullman) tecrübelerinden birinde bulunabilme fırsatını elde edebilmişti. Bu tecrübede Nina Kulagina masa üzerinde bulunan dolmakalem kapağı, kibritler, atışar üzerinde ellerini gezdirdikçe (pas yaptıkça) onların (masa üzerinde) hareket ettiklerini bütün hazır bulunanlar hayretler içinde seyretmişlerdi.

Bayan Kulagina'yla ilgili başka bir raporda da yukarıda yazılı objeler ve benzerlerini sadece onları düşünmek suretiyle hareket ettirebildiği yazılıyordu. Bu tecrübeler sırasında vücut ağırlığının azaldığı, ayrıca kandaki şeker seviyesinin de düştüğü belirtiliyordu.

Sonradan öğrendiğimize göre küçük bir kadın gurubu da Nina Kulagina gibi tecrübeleri başarabilecek şekilde yetiştirilmektedir. Bunlardan her birine bir kompas verilmiş ve her hafta birkaç saatlarını iğneyi hareket ettirmeye çalışmaları istenmiştir. Ayrıca bu tecrübeleri yaparlarken ellerinden biyo-plazmanın çıktığını ve giderek iğneyi yerinden oynattığını tahayyül etmelerini istemişlerdir. Bu iğnelerin oynatılmasından sonra ağaçtan bir silindirin masa üzerinde yuvarlanmasına çalışmaları istenmiştir. Bunda da başarı gösterenler masa üzerine bırakılan metal ve ağaçtan küçük objeleri hareket ettirmeye çalışacaklardı. Bu tecrübelerden anlaşılın diğer bir husus da ciltleri kuru olan hanımların daha başarılı olduklarıydı. Herhalde yağlı cilt biyoplazmanın vücuttan çıkmasını güçleştiriyordu.

Biyoplazma görüşü Sovyet Parapsikolojisine bir anlayış getirmiş bulunuyor. Ruslar, biyo-plazmayı maddenin dördüncü hâli olarak görmektedirler. Biyo-plazma maddenin öteki halleriyle devamlı olarak girişim hâlinde bulunmaktadır. Belki de zaman zaman kendisini onlara transforme etmektedir. Tıpkı su'yun buhar veya buz hâline geçmesi gibi...

Sovyet parapsikolojisinin diğer veçhelerini ve de akupunktur çalışmalarını biyo-plazma yardımıyla açıklamaktadırlar.

Amerika'dan Sovyetler Birliğine gelmeden önce bir aktör, aynı zamanda akupunktur ve biyo-plazma konularında ol-

dukça bilgili bir kimse olan Khigh Dheigh bize eski Çinli fizisyenlerin vücutta dolaşan duran bir 'hayat enerjisi' anlattıklarından bahsetmişti. Bu, Sovyetlerin biyo-plazma görüşüne benzemektedir. Eski Çin inançlarına göre vücutta 900 adet akupunktur noktası vardı. Bu noktalar 'hayat enerjisi' nin mihrak noktalarıydı. Hayat enerjisi, bu noktaların stimülasyonu (uyarma) ile dengeye getirilebilirdi.

Moskova'dayken insan potansiyeline başka bir açıdan da yaklaşılmakta olduğunu gördük. Meşhur psikiyatrist Vladimir Raikov bizi ziyarete geldiği zaman yanında bazı öğrencileri de vardı. Yanımızda, kendilerinin 'Hipno-reproduksiyon' ismini verdikleri bir seri deneme yaptılar. Tarihte ya da hayatta, alışılmadık dışında şeyleri yapabilen bir kimse olduğunun süjeye telkin edildiği bir ipnotizma şekli... Raikov'un süje olarak kullandığı öğrencilerinden ilki müzik konservatuarında bir keman öğrencisiydi. Bu çocuk Raikov tarafından ipnotize edilerek kendisine Fritz Kreisler olduğu söylendi. Bu durumdayken tekrar keman çaldığında çok daha başarılı ve kemana hâkim görünüyordu. İpnodik durumdan çıkarıldığı zaman kendisine neler hatırladığı sorulduğunda, denemenin sadece birkaç saniyelik kısmını hatırlayabildiğini geri kalanında neler olduğunu bilemediğini ifade etmişti. Ve kendisinin keman çalma yeteneğinin ipnotik durumda daha da arttığını nandığını belirtti.

Bundan sonra Raikov başka bir kız öğrencisini ipnotize etti ve kendisine 3 günlük bir bebek olduğunu söyledi. İpnodik durumda gözlerini açtığı zaman, gözleri aynen yeni doğmuş bir bebeğinkiler gibi amaçsız amaçsız bakıyorlardı. Bu telkinini silipte, kız öğrencisine Rachmaninof olduğunu söylediği zaman, öğrencisi hayâli bir piyano parçasını büyük bir zevkle çalabiliyordu. Yine bu durumdayken ipnotize edilmiş kıza, bizim ipnotizörün içki arkadaşları olduğumuzu söylediğinde, kız bizlere tiksinti ile bakmış ve odanın uzak bir köşesine doğru gerilemiş gitmişti. Bu deneyden sonra Raikov bize Rachmaninof'un sağlığında bir içme problemine

sahip bulunduğunu anlattı.

Raikov'un sjelerinden biri de bize pastel tablolarını gösteren güzeli bir kızıdı. Söylediğine göre kendisinin Raikov ile çalışmadan önce resme karşa hiç meraki yokmuş. İpnoz sırasında Raikov'un kendisine meşhur Rus ressamlarından İlye Repin olduğunu telkin ettiği zaman böyle güzel tablolar yapabiliyormuş. Raikov'un bu kızla yaptığı altı celsede bulduk ve kızı hiç bir resim dersi almamış olmasına rağmen ne kadar başarılı olduğunu gözlerimizle grmuştk.

Raikov'un süjeleri küçük guruplar halinde çalışıyorlardı. Rubennes ve Rembrandt'lar ipnotize halde buunurlarken birbirlerinin tablolarını iziyorlardı. Kaydettikleri ilerlemeleri de, ipnotize edilmeden önce ve sonra yaptıkları tablolarda açık olarak görmek mümkün olabiliyordu.

Raikov'un ifadesine göre, böyle ipno-reprodüksiyon çalışmalarının elde edilebileceği derinlikteki ipnotik duruma insanların her 5'inden birisi kolaylıkla girebilmektedir. Raikov'un süjeleri üzerinde biz kendimiz de bazı ipnotik telkin denemeleri yaptık ve hepsinin derin ipnotize olabilme yetenekleri bulunduğunu gördük. Bizim içimizden birinin ipnotize olup olamayacağımızı söylediğimiz zaman Raikov arkadaşımız Richard Davidson üzerinde bir deneme yapmayı kabul etti. Arkadaşımıza, «Otur Richard,» dedi, «ve kendini gevşek bırak.» Richard'ın başını geriye dayadı. Çenesini hafif öne doğru çekti. Göğsüne pas yaptı ve burnuna bir gl tuttuğunu bunu koklamasını telkin etti. Arkadaşımız gl kokusu duyduğunu söyledi. Bundan sonra yapmaya teşebbüs ettiği ekminezi (Eski hatıraların tekrardan yaşanması) tecrübesi pek başarılı olmamıştı. Deneme sonunda arkadaşımıza Raikov, ipno-reprodüksiyon denemeleri için iyi bir süje olmadığını da söylemişti.

Pazartesi günü. Dr. Krippner Psikoloji Enstitüsünde beklenen konferansını verdi. Sözlerine Rüya Laboratuvarında üzerinde çalıştığımız 'birbirine yaklaşan operasyonları' anlatarak başladı. Bu çalışmanın rüya ve alfa dalgalam araştırmalarıyla

olan ilişkileri üzerinde durdu. Rüya çalışmalarında uyumakta olan bir şahsın gözleri oynama ve beyin dalgalarındaki değişiklikler (rüya durumuna mahsus) ortaya çıkmaya başladığı zaman uyandırılar ve rüyasını anlatması söylenir.

Bundan başka Rüya Laboratuvarında uyumakta olan bir süjeye 40 ml kadar uzaktan bir tablonun imajı gönderilmeye çalışılmış. Yine rüya görmeye başladığında süje uyandırılmış ve gördüklerini anlatması rica edilmiştir. Bunda da altıda dört başarı sağlanmıştır. Başka bir denemede süjeye Scralian'ın 'The Seven Spinal Chakras' isimli tablosu verilmeye çalışıldığında süje, rüyasında bir enerji kutusu ve spinal bir sütün grmştir. Dr. Krippner bunları anlattıktan sonra denemelerin sonucunun süjenin alıcılık kabiliyeti ile yakından ilgili olduğunu da sözlerine ilâve etti. Konferanstan sonra Naumov bize salonda ilk iki sıranın yetiştirilmekte olan kozmonotlarla dolu bulunduğunu ve bu günün parapsikoloji için bir zafer günü olduğunu söylemişti.

Bundan birkaç gün sonra, Leningrad'ı da gezdikten sonra, uçağımıza binerek Moskova'dan ayrıldıık.

Ruslar'ın parapsikolojiye olan en büyük hizmetlerinden biri belkide psikokinezi çalışmalarıdır. Biz kendimizi onların stratejisine uydurabilmemiz için parapsikolojiyi ilim ırmadıının içine sokmamız ve ESP ve PK'nın daha pratik uygulama alanları bulmaya çalışmamız lazımdır. Bilhassa ilc ve zihin sağlığı alanlarında...

Mesela, bizim rüya ve telepati çalışmalarında şizofrenlerin deneysel durumlarıdaki reaksiyonlarının nasıl olacağını anlamaya çalışmak son derece faydalı olacaktır. Yuri Nikolayev'e de anlattığımız gibi, belki de şizofrenlerin paranoid delüzyon (hulya, vehim, kuruntu) durumlarında gerçek payı vardır ve belki de onlar hiç değilse zamanlarından bir kısmından başka insanların düşüncelerini alabiliyorlar...

Diğer taraftan Ruslar da bizden, parapsikolojide daha hızlı ilerlemelerini kolaylaştıracak deney tekniklerini öğrenebilirler. (FATE'den)

DÜNYADA BİLİM

Maddenin Dördüncü Hali :

P L Â Z M A

Jacques BERGIER'den
Çeviren : Muzaffer SUAR
(Impossible Possibilities'den)

Maddenin sabit ve likit hâlerinden öte bir hâlinin daha olabileceğini düşünen ilk kişi Johann Baptist Van Helmont (1577 - 1644) olmuştur. Van Helmont mucizevi işler meraklısı bir insandı. Akıl taşı (veya hikmet taşı - heceri felsefi) meselesi kendisine atfedilmiştir. Filhakika, onun yardımı ile bir kaç yüz gram altın elde etmişti. 1609'da kendisine verilmek istenilen üniversite profesörlüğünü, kendisinin deyimile (ateş felsefesi) bağlılığı ve özgür kalmayı tercih ettiğini ileri sürerek red etmişti. Oğlu Merkür (Mercury) yi de simyâgerlik haysiyeti ile vaftiz ettirmişti. Oğul babanın mesleğinde yetişti ve onun çalışmalarını ve deneylerinin kayıtlarını tuttu. Helmont o zamana kadar maddenin sadece katı (sabit) ve sıvı (likit) olarak bilinen 2 hâlienden başka birde (gaz) hâlinin bulunduğunu gösterdi. Daha da ileri giderek, gazların, sıvınının daha seyreltik bir durumu olduğunu ve bu hâlin, sıvının gözle görünmez (istim) durumu olduğunu ispatladı.

Gazlar görünmez ama son derece güçlüdür. Van Helmont bu güçlülüğü, demir kaplar içine kendi icadı olan bir pompa ile basarak, bu kapları patlatmak suretile gösterdi. Ve böylece 35 senelik bir

çalışma sonucu maddenin katı ve sıvı halinden başka üçüncü hâl olarak birde (gaz) hâli bulunduğunu kanıtlamış oldu.

Üç hâl var ise, neden bir dördüncü hâl olmasındı? Bir çok bilim adamları, bu arada tanınmış fizikçi ve spiritualist William Crookes'de on dokuzuncu yüz yıl sonlarına doğru bu alanda bir çok girişimlerde bulundular. William Crookes'in grubu akıllarını, levitasyon, telepati ve spirüalizma'ya takmışlardı. Ama bu tahmin doğru idi. Yani maddenin 3 üncü hâli olan gaz hâlienden de ileri ve daha ziyade bir (gazöz) hâli vardı. Bu dördüncü hâl (plâzma) olarak anılır. Ama bu terimi kan plâzması ile karşılaştırmamak gerekir.

Normal gaz halinde maddenin atom ve molekülleri (stabil) —yani yapısı tam ve dayanıklıdır. Plâzma'da ise, plâzmayı meydana getiren atomlar elektronlarının ya tamamını veya pek çoğunu kaybetmişlerdir. Teknik deyim ile (iyonize) olmuşlar, ion hâlini geçmişlerdir. Görüldüğü gibi plâzma da bildiğimiz atom ve moleküllerden oluşmakla beraber, burada atom ve moleküllerin doğal hâli yerine bir serbest elektronlar ve atom çekirdekleri çorbası vardır. Gaz ile plâzmanın hudut çizgisi acaba nerededir.? Plâzma böyle belirli bir hat yoktur. Fizikçiler plâzmayı (oldukça büyük miktarda elektronlarını kaybetmiş atomlar) olarak tanımlarlar. Bu (oldukça) sözü ise fizikte, bir santimetre

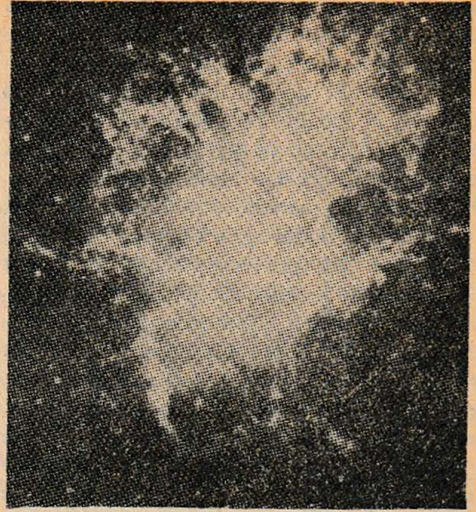
küplük bir hacim içinde 10^{10} veya 10^{20} adet ion demektir. (yani 10 rakamının önüne 10 veya 20 tane sıfır koyduğunuz zaman meydana gelen sayı kadar.)

Etrafımızda ve günlük yaşamımızda madenin plazma hâlinin bir çok örnekleri vardır. Bunun en canlı örneği ışıklı reklâmlarda kullanılan neon tüpleridir. İçinden yüze fışkıran ve çıplak gözle bakılamayan güneş de bir plazma kaynağıdır. Plazma belirli bir yapı içinde, kuvvetli elektriksel bir deşarja maruz kalan atomların, kuvvetli bir radyasyon ve çok yüksek temperatür çıkışı ile oluşur ve son derece parlak bir alev şeklinde görünür. Buna en yüksek sıcaklıktaki diğer alevlerden daha sıcak bir alev desek bile, plazmanın aslı yüksek derecede ionize edilmiş atomlar oluşudur. İsteyen kimse, tehlikesizce bir plazma meydana getirebilir. Bir mum alevine bir parça mutfak tuzu atmak böyle bir deney için yeter. Mum alevinin sıcaklık derecesi sodyum moleküllerinin elektronlarını koparmaya yeter güçtedir. Tuzu attığımız zaman ortaya patlayıcı gazlarla beraber, normal sodyum atomları ionize atomlar ve serbest elektronlardan oluşan bir karışım çıkar. Şimdi karşımızda bir plazma vardır. Bu yeni karışımda eski fizikçiler ile simyagerlerin bilmediği özellikler vardır.

Plazma teorisi son derece karmaşıktır. Bunun anlaşılmasında yüksek matematik şarttır. Maddenin bu dördüncü hâlinin bütün özellikleri daha tam olarak bilinmemekte ve bütün Dünya ilim adamları bu konuda çok yoğun bir çalışma içindedirler.

İlim adamlarının kendilerini verdikleri bu çalışmaların, yeni bir Plazma Dünyası yaratacağını vereceğimiz basit bir kaç örnekle kanıtlamak mümkün olabilecektir.

Bilindiği gibi, gazlar genişleyici için de bulunduğu kabın her yönüne genişleyici bir basınç yapar. Plazma ise belirli şartlar altında, fakat elektriksel ve manyetik güçler ile bir ısıma patlaması yapar. Çok eski zamanlardan beri ateş kürelerinin fırtınalara sebebiyet verdiği, evlere çarpması hâlinde yangınlara yol açtığı veya şiddetli patlamalar yaptığı bilinmektedir.

1935'lere kadar ilim adamları bu türlü olayları ne doğrulamak ne de reddetmek gibi bir tutum içinde idiler. Fakat laboratuvarlarda ilk defa bu türlü bir ateş küresinin, (ateş topunun) bilimsel ve deneysel yoldan elde edilmesi ile işin hakikiliği tanımlanmış oldu. Son plazma teorisi, çok eski çağlardan beri bu tür olaylara tanıklık etmiş olanların beyanlarının, bunun bir tabiat olayı olduğunu kanıtlamıştır.

Hareket hâlindeki bir elektriksel garj, bir elektrik akımı yaratır. Bir elektrik akımı ise, bir manyetik alan yaratır. Aksine olarak, bir manyetik alan ise elektrikle şarjlı bir partikülün yoluna tesir eder. Aynı sebepten, bir plazma, kendini iten diğer plazma buharının etkisi ile bir plazma buharı teşkiline zorlanır. Bu buharlara (plazmoid) denir. Güneş sistemi içinde güneş ve plânetler şeklinde kondanse olmazdan evvel muazzam bir plazma buharı olduğu düşünülmektedir. Bu gün laboratuvarlarda evrende görülen spiral kolları galaksilere benzer şekilde gayet kuvvetli plazmoidler meydana getirebilmektedir.

Bir Gaz ki, davranışları ile Metalleri andırmaktadır.

Âlelade gazlar elektrik için kötü birer iletkenlerdir. Bu içi, hava ile dolu bir gerilim tüpünün bir ucuna tatbik olunan

(Devam edecek)

110 veya 220 Voltluk bir gerilime rağmen öbür uçta bir kısa devre görülmemesi ile tehlikesizce kanıtlanabilir.

Plazmada ise durum değişiktir. İyi bir iletken olduğu ve âdeta bir metal iletken gibi davrandığı, yukarıdaki tip ve de neyde öbür uçta bir akım görülmesiyle anlaşılır. Fakat plazma burada hem bir gaz hem de bir metâl gibi davranır. İki uç arasında yerleştirilen plazma metâl bir iletken görevi görür. Bunu neon ışıklı tüpleri ile fluoresan tüplerinde görürüz. Ancak, bu olay yüksek bir hararet çıkışı ile belirgindir. Bir metâl iletken taşıyacağıının üzerinde yüklendiği zaman erir. Plazmada ise gazöz durumunda bir şey olması dolayısıyla, erime söz konusu değildir. Bir akımın meydana getireceği kuvvetli bir manyetik alan bir başka şekilde sonuç verir ve plazma buharı incelmeye uğrayarak tüpün ısıdığı görülür. Bu oluşum (pinch effect) olarak tanımlanır.

Bilim adamlarının 35/40 senedenberi tanımakta oldukları maddenin bu dördüncü hâli, açıkça görülmektedir ki, aslında maddenin ilk hâlidir. Evrendeki maddenin yüzde doksanı plazma hâlidir. Şüphesiz ki, katı, sıvı ve gaz hâlinde olanlar bunun dışındadır. Güneş, ateş, kuzey fecri dediğimiz ışınlar ve plânetler arası gazlar plazmadırlar. Dünyanın radyasyon kuşakları da öyle. Neon ışık tüpleri de ışyan plazma ihtiva ederler. Doğal oluşumlu radyo dalgaları, plazma içindeki elektriksel değişimlerden meydana gelmektedir.

Plazma, ister güneşin içinde olduğu gibi milyonlarca derece hararetle olsun, ister Dünya dış atmosferindeki gibi çok soğuk derecelerde, veya ister çok kesif, ister son derece seyreklik olsun, daima aynı tabiat kanunlarına uyarak aynı özellikleri gösterir.

Radyo Yayınları

Nasıl Mümkün Olabilmektedir?

Plazmanın keşfi bilimsel yaklaşımları da beraberinde getirdi. Evvelce bilinen ve maddenin üç haline oturtulmuş olan fizik ve kimya bilimlerinde bir mânâ ve ilgi birliği doğmaya başladı. Plazmanın tanınması, eskinin bir takım bilimsel hâtalara

rı, yanlış anlaşımalar, bilimsel doğru bir açıklama olanağına kavuştu. Örneğin, Hertz, kendi keşfettiği elektro manyetik dalgaların bir haber taşıma yeteneğine sahip olmadığını ifade etmişti. Kendisi, bu tür dalgalar ile meselâ, New York - Paris arasında bir haberleşme kurulacağına inanmıyordu. Zira bu tür bir dalga olan ışık ışınları düz bir hat üzerinde yayılırlardı. Fakat, bu Alman fizikçisinin teorilerinden haberi bile olmayan İtalyan Marconi, bu Hertz dalgalarını kullanarak pek uzak mesafelerden telsiz mesajları göndermek imkânını ispatlayınca, o zamanın bilim adamları bunu nasıl açıklayacaklarını bilemez olmuşlardır. Bu sırrın çözümü bir hayli zaman sonra bulundu: Dünya, atmosferi içinde bir takım kuşaklarla çevrili idi. Plazmadan meydana gelen bu kuşaklar kendilerine çarpan radyo dalgalarını yansıtıyor ve Dünyaya geri gönderiyordu. Bu ifade, uzun, orta, kısa diye adlandırılan ve boyları bir kaç metre ile kilometreler arasında değişen her türlü radyo dalgaları için muteberdir. Ancak, desimetre, santimetre ve milimetre ile ölçülen ultra kısa dalgalar bu Plazmik tabakalardan geçer giderler. Merih veya Venüs gibi gezegenlere gönderilen uzay araçları ile haberleşmeler, bu boy dalgalarla yapılabilmektedir. Bu uydular sayesinde şimdi Dünya'nın etrafındaki radyasyon kuşaklarının, eskiden sanıldığı gibi bir tane değil, Meselâ Van Allen kuşaklarının 1600'dan 3500 ve 8000'den 12.000 millik tabakalarda olduğu gibi üst üste bir çok tabakalardan meydana geldiği anlaşılmış bulunuyor.

Plazma fiziği ve kimyası, bir dal bilim değil, evrensel bir bilimdir. Hattâ onların uzay araştırmalamındaki hâlâ eskiye dayanan özel önemlerine rağmen, Psikolojistlerin araştırmaları göstermiştir ki, çok önemli bir takım keşifler ve icatlar, insan oğulunun ona âcil ihtiyacının olduğu anda yapılmıştır. Bu garip bir şeydir. Aynı şekilde, insan plazmayı dış uzaya çıkarmaya hazırlandığı bir devrede keşfetti. Bu öyle bir hazırlık ki, ancak tabiat kanunlarının iyi bilinmesi ve uygulanması ile

gerçekleştirilebilir.

Atmosferin en üst tabakalarında, Dünya'yı saran plazma tabakaları bulunmaktadır. 15 Mayıs 1958'de uzaya fırlatılan Sputnik III, kutuplar bölgesine göre ekvator da daha kesif olan ve Dünya yüzeyine 160 mil kadar inen bir plazma kuşağının varlığını ortaya koydu. Sonradan bunun alt kuşak olduğu anlaşıldı. Bu kuşak, Dünya yüzeyinden 160 milden 650 mil'e kadar çıkmaktadır ve konsantrasyonun en yüksek olduğu kısımlar ekvator üzerindedir. İkinci kuşak ise, 25.000 millik bir yükseklikte başlamakta ve bölgesi dahil bütün Dünya'yı kuşatmaktadır.

İkinci kuşak uzaya çıkacak astronotlar için daha tehlikeli olmaktadır. Fakat bu kuşak haberleşme bakımından Dünya için çok önemlidir. Bu tabaka, uzaydan gelen partiküllerin devamlı bombardımanı ve güneş enerjisini absorbe edilmesi sonucu meydana gelmektedir. Üst atmosferdeki gaz tabakaları oldukça seyrektiler. Buna rağmen yine yaklaşık bir santimetre küplük bir hacim içinde 10 milyon partikül bulunacak kadar bir yoğunluğa sahiptir. Bu partiküllerin radyasyon veya korpüsküllerle çarpışması sonucu ionize olması Dünya manyetik alanında bir takım değişikliklere sebep olur. Minik uydular gibi, elektronlar doğudan batıya, ionize partiküller ise ters yöne geç ederler. Uy-

dular gibi onlarda yörüngede uçarken kendi eksenleri etrafında da dönüş hareketleri yaparlar.

Dünya üzerinde bulunan bir gözlemciye göre bu hareketler bir spiral gibi görünür. Bu spiraller Dünya'nın manyetik hatları boyunca ilerlerler. Bu elektronların bir kısmı 10 milyon derecelik bir sıcaklık yaratır. İyonlar ise bu derece sıcak değildir. Ama yine de atmosferdeki gaz moleküllerini parçalayarak kuzey ışıklarını yaratacak kadar güçlüdürler.

İonize tabaklar çıplak gözle görülmezler. Fakat radyo dalgalarına tesir eder ve varlığını böylece belli ederler. 20 santimlik dalga boyuna kadar bir etki gösteremezler. Ama 21 santimde kuşaktaki pencere, bu dalga boylarından sonra gittikçe sertlik kazanır. 24 santim ile 3000 metre arasında uzanan ve kısa, orta ve uzun dalgalar olarak adlandırılan radyo dalgaları bu radyasyon kuşaklarının son derece kuvvetli tesirine maruzdurlar. Tesir de bir hayli değişiklik gösterir. Dalgaların bir kısmı tamamen absorbe edilir. Bir kısmı parçalanır, önemli bir kısmı üzerinde de bir ayna tesiri yaparak imajlar yaratır. Sputniklere refakat eden hâ-yâlet resimler bu şekilde meydana gelir ki, aynı ışın radyasyonundan başka bir şey değildir.

Spiritüalist Dostlara Duyuru

Spiritüalist Dostlar Arasında Bir Fikrî Bağın Kurulması
Gerektiği İncancıdayım. Aynı fikirde Olan Dostların MEKTUPLARINI Bekliyorum.

ZEKİ OĞUŞ

Adres :

Cumhuriyet Mh. 962 Sk. No: 32

A D A N A

Ölmezliğimiz Hakkında Haberler

J. B. LIEBMAN

Fâniliğimizin düşüncesiyle yüz yüze gelmek cesaretini her zaman kendimizde bulamayız. Ölümün oturup bizi beklediği karanlık uçuruma dolambaçlı yollardan ve korkarak yaklaşırız. Halbuki A. V. Koskeniemi'nin dediği gibi : «İnsan ölüm korkusundan kurtulmadıkça, hayatta serbest olamaz. Hiç şüphe yok ki, ölümü hiç düşünmemek suretiyle bu korkudan kurtulamayız, bilâkis, ona alışarak, onu benimsemeyi öğrenerek kurtulabiliriz. Bu suretle, onun bize karşı kullandığı en büyük silâhı, yabancılığını, elinden çekip almış oluruz. Ölümüne hazırlanmakla, kendimizi hürriyete hazırlamış oluruz; ve ölmeyi öğrenmiş olan kimse, ancak o hayatın esaretinden kurtulmuş olur...»

Kendi ölümümüz bakımından, ölüm ameliyesi hakkında ilmin bize öğrettiklerini hatırla tutmalıyız. İnsanlar, hiç bir zaman gerçekleşmeyen birtakım müthiş şeyleri düşünerek kendi kendilerini korkutmuşlar. Meşhur hekim Sir William Osler'in dediği gibi : «Birçok insanlar kahramanlar gibi ölmekle kalmaz, ağrıdan ve korkudan azade olarak ölürler; benim şümüllü klinik tecrübelerim bunu göstermiştir. İnsan dünyaya gelirken suuruna malik olmaz, giderken de öyledir. Şu halde insanlar, hiç aslı olmayan hayaletlerle zihinlerini doldururlar.»

Aynı mesele hakkında Montaigne de çok isabetli sözler söylemiştir: «Tabiat kendisi bize cesaret verir. Ben tam sıhhatte olduğum zaman, gerçekten hastalandığım zamandan daha çok hastalıktan korkmuşumdur. Ölüm vaziyeti de böyledir... Bir gün yaşadınızsa, her şeyi görmüşsünüzdür. Bir tek gün, diğer bütün günlere müsavidir. Ne başka aşık, ne de başka türlü bir gece var. Ölümünden korkulmamalı. Ölüm bir dosttur. Bundan

başka, saati gelmeden hiç bir insan ölmez. Arkada bıraktığımız zaman, sizin değildir ve sizi alâkadar etmez; tıpkı siz doğmadan önceki zaman gibi... Size nasıl başkaları yer verdiyse, siz de başkalarına yer veriniz. Yemiş, doymuş bir misafir gibi, rahatınıza çekilin... Hayatın kazancı mekânda değil, kullanıştadır. Kısa ömürlü bazı insanlar, uzun hayatlar yaşamışlardır... Şu halde, bu dünyaya nasıl korkusuzca geldinizse, o suretle dünyadan gidiniz. Ölümünden hayata geldiğiniz yoldan dönerek, hayattan ölüme gidiniz. Bir yarışta olduğu gibi, elinizdeki meşaleyi başkalarına verin. Ölümünüz dünya nizamının bir parçasıdır, fakat dünya hayatının bir yığındır.»

Çok kere düşünürüm ki, ölüm hayatın düşmanı değil, dostudur. Çünkü, hayatımızın mahdut olduğunu bilmek, onun kıymetini artırır. Zaman bize emanet edilmiş bir veditir; bu hakikatı bildiğimiz için, hayat yıllarımıza bir emanet nazariyle bakarız. Biz insanlar; bahçeler, oyun yerleri, göller, ve göllerin sâkin dalgaları üstünde kayan kayıklarla dolu büyük bir parkta bütün bir günü geçirmeğe izin almış çocuklar gibiyiz. Gerçi her birimize verilen günün, uzunluğu, ışığı ve güzelliği aynı değildir. Bâzi dünya çocuklarına, dünya bahçesinde uzun ve güneşli bir gün geçirmek nas'p olur. Başkalarının günü daha kısa, daha bulutludur, ve bir kış hikâyesinde olduğu gibi, akşam karanlığı daha çabuk basar. Fakat biliyoruz ki, hayatımız uzun bir yaz günü veya daha kısa bir kış günü de olsa, bu günlerde mutlaka fırtınalar da olacak, bâzen en mavi gökleri bile karartan bulutlar, ve bâzen da en karanlık sonbahar göklerini bile delcek güneş ışıkları bulunacaktır. Hayatın büyük parkında geçirmemize müsaade edilen

gün her insan için bir değildir; fakat bu saatlerde da ma güzellik, sevinç ve neşe de bulunacaktır, eğer kıymetini bilirsek... Sonra her birimizin hayatında bir dakika gelir ki, ölüm denilen büyük sütnine, insan oğlu denilen çocuğu eından tutar ve ona yavaşça der ki: «Eve gitmek zamanı geldi. Gece yaklaştı. Ey insan oğlu, yatma zamanı geldi. Gel, yorgunsun, tabiatın sâkin koynuna gir de artık uyu. Allah rahatlık versin. Gün bitti. Ebediyet göklerinde yıldızlar pırıl pırıl yanıyor.»

Ölümün her an hazır olması bütün hayat değerlerine daha büyük mâna verir. Ölüm bir hocadır, bize beşer hulyasının asil ve nazik mahiyetini öğretir. Bu dünyadaki hayat tecrübesinin bir nihayeti geleceği düşüncesini kabul etmek genç ve olgunlaşmamış kimseler için o nisbette güçtür. İçimizde isyan fırtınaları koptuğu zamanlarda, düşünürüz ki, şu dünyanın plânını yapmak kudreti bizim elimize verilmiş olsaydı, insana daima yenilenen bir gençlik pınarı verirdik; dünyada ölümün hiç yeri olmaz, hayatın sonu da gelmezdi. Fakat bu hissi tahlil edince, görürüz ki, bu, çılgın bir çocuğun sinirli ve düşüncesizce bir arzusudur. Çünkü, hakikatte durup dinlenme bilmeden, bu fırtınalı hayattan ayrılmış uykuya ve ebedî istirahatete kavuşup kurtulmak imkânı olmadan şu varlık çarkına ebediyen bağlı kalmayı ger-

çekten ister miyiz? Durmadan uğraşmak ve dinlenmek ister miyiz? Değişiklikler ve mücadeleler, ihtilâller ve acılar, zıtlıklar ve meşakkatli işlerle dolu bin yıl veya on bin yıl yaşamak ister miyiz?

Biz insanlar için nihayetsiz bir hayat mümkün olsa bile, arzu edilecek bir şey değildir, diyen Eflâtun herhalde çok haklıdır. Çünkü, hiç sonu olmayan bir mevcudiyette ne yükseklikler, ne de derinlikler, ne hayat musikisinin tedricen yükselen veya alçalan âhenk notaları, ne meydan okumalar, ne de başarılar olurdu. Böyle bir hayat hep aynı tarzda, sıkıcı ve bunaltıcı olurdu. Heine hakkında yazdığı bir şiirde Louis Untermeyer, son nefeste bulunan bir şaire şu sözleri söylüyor:

«Ebedi olmak, bütün bir ebediyet
boyunca kuru bir hayat yaşamak..
Böyle ebediyetler bana göre değil!..
Tanrı, beni böyle bir belâdan
korusun!»

Derin mânasıyla, iyi ki güneşin parlak şuaları ebediyetin başımıza vurmuyor, ve akşamın alaca karanlığı, sükûn verici ve benliğimizi saran huzuruyla imdadımıza yetişiyor. Bundan büyük nimet olur mu? Cicmani ölmezlik insanlar için kaçınılmaz bir kader olsaydı, çalışıp çabalamalarımızdaki zevk ve emelimizdeki heyecan kay-

● Lütfen sayfayı çeviriniz)

oolmaz mı? Esasen bunları bize kıymetli yapan şey ârızî olmaları değil midir? Bütün bunlar derin hakikatlerdir.

Hakikaten, hayatta olgunlaştıkça, tabiat plânındaki isabetli daha iyi anlarız; hayatın her safhasında acayip âhenkler ve enerji bölümlerini, ve gün batımı yıllarında ateşli arzuların tedricen söndüğünü görür ve anlamız ki, akşam karanlığı, ekseriyetle fazla dayanıklılığı kalmamış olan bir kalbe gelir. Şu halde, tabiat, insan oğlu gibi, hârikulâde hassas organizmalar yaratmak, aynı zamanda da bu mahlûka taşın veya dağın dayanma ve uzun yaşama kabiliyetini vermek kudretine mâlik değildir. Bu âlem içinde her şeyin bir pahası vardır; aşkın ve şuurun çok nazik güzelliğini, fânîlik ve zeval ıstırabından ayrı olarak satın alamayız. Bazı kimseler, insan hayatının nazikliğini içten gelme bir hisle bildiklerinden, taş taklide kalkışmış ve ellerinden geldiği kadar duygusuz ve kayıtsız olmağa yeltenmişlerdir. Buddhistler düşünmüşler ki, insan talihe rehine vermek kabîlinden kaybedilmesi mukadder olan şeylerden tecerrüt etmek, başka insanlarla herhangi bir ahde girmemek, kimseye karşı sevgi veya rikkat beslememek suretiyle hayatın acı ve ıstıraplarından kaçınabilir. «Bütün dünya içinde, hiç bir şeyi kendine sevgili etme.» Bu, hastalıktan daha kötü bir tedavi usulüdür; çünkü, derin duygu ve şümüllü tecrübe kabiliyeti hayatın şanıdır; sevinç ve keder kâselerini isyan hislerine kapılmadan tatmak, ve şu kaçınılmaz hakikati sabır ve temkinle kabul etmek isabetli düşüncesün vazifesidir. Hisli mahlûklar olduğumuz için biz kendimiz de geçicliyiz, her olanımız da... Yaratılışımız, kimyevi, maddî, ve mânevî teşekkülümüzün hârikulâde bir surette karışık olması, bize sonsuz nimetlerimizi veren, ve kısacık günümüzün, hiç değişmeden bâki kalan fakat aynı zamanda asırların rüzgârlarından da hiç müteessir olmıyan bütün taş ve kayalardan çok daha fazla mâna veren âmidir.

Aynı zamanda, mutlak olan kendi ölümlümüzü karşılayarak bir felsefe yapmağa

çalışırken, bu kısacık ömürden öteki bağka bir mevcudiyete karşı insan gönlündeki hasreti de hesaba katmamak elimizden gelmez. Senelerce ebediyet meselesiyle hiç alâkadar olmıyan William James gibi realist bir filozof bile, ömrünün son yıllarında bu imkâna inanmağa başlamıştı. Kendisine sebebi sorulunca şu cevabı veriyor: «Çünkü ancak şimdi yaşamağa uygun hale gelmeğe başlıyorum.» Hemen hemen umumî denilecek şu kanaate şahit oluyoruz: Yavaş yavaş gelişen bu kadar istidat ve kabiliyetlerin yüzüne, Allah kapıyı kapamağa razı olamaz; insanın, bu dünyada edinmiş olduğu kudretleri kullanabileceği hudutsuz sahalara verilecektir; tâ ki, o kudretlerle, bu ölümlü hayat sahillerinden ötede daha büyük portreler yapsın ve daha ulvî nağmeler terennüm etsin.

Gerçi, ebediyet hudutlarından dönen olmamıştır, ve belki de ölmezlik istiyakı, insan gönlündeki hayat sâikin ve yaşama arzusunun inikâsıdır. Bununla beraber filozofların ısrarla ileri sürmüş oldukları şu düşünceleri de hiçe sayamayız. Kâinatın yaratıcı mahiyeti var, hayat sahasının hayale girmemiş vüs'atinde mantıksız, mânasız veya imkânsız hiç bir şey yoktur. Şimdiki hislerimizin her şeyi kavramak kabiliyetleri yok: Meselâ, insan gözü kı zilötesi (infra red) ve ultraviyole şualarını göremiyor, bunun gibi, yaratıcı ve git-tikçe olgunlaşan bir kâinat da et ve kanın idrâkinin erişemeyeceği kıtaları bunların gözünden saklamış olabilir.

Eflâtun, Kant ve Tolstoy gibi birçok büyük fikir adamları, dünyanın mantıklı olması başlıbaşına ebediyeti icap ettirir; tabiat insana aklı, geçici bir rüzgârdan sönen bir mum olsun diye vermiş olamaz. İnsan ruhu, zaman sahnesinde bir satırılık şeyi söyleyip sahneden çekilen bir figüran olamaz. Bu piyesin muharriri olan İlâhî El, bu kadar zavallı bir dram yazmış olamaz: Yâni, muhteşem dünya sahnesini, insan oğlu denilen kahraman için hazırlayıp, ona yalnız bir dakikalık rolü —bu hayatı— kekelesin ve ortadan kaybolsun, bu suretle hem kendisi, hem de mevcudiyet dramını ebedî sükûtle mah-

köm ederek güllünc bir mevkiye atson. bunu akal almaz. Fikir adamları diyorklar ki : Bu dünya ancak bir mukaddemedir, insan oğlu için başka âlemlerde birçok parlak roller hazırlanmıştır. Aklin talep ettiği budur, ahlâk kaidesinin de feryadı şudur : İnsanların adalet, sevgi, barış ve huzur uğrunda çabalamaları ebedi bir netice, bir âkıbet ister, öyle bir ölmez sahne ister ki, Orada mukaddemenin bütün şaşkınlıkları ve haksızlıkları hallolun- sun ve beşer mukadderatı orada barışıklık ve tamamlanmış başarılar bulsun.

Ölümden öte hayat hakkındaki bu id- dialar ister kabul ister reddedişin, daima hatırdâ tutulması gereken bir cihet var : Şahsın hayatının temadisinden başka ebe- diyet şekilleri vardır. Hakikaten insan oğlu, düşüncelerini ferdin ölmezliği me- selesinden çevirip, beşer ırkının ölmezli- ğinde kuvvet ve ilham bulur, ve merbuti- yet hislerini kendisinin ufaklık benliğinden alıp bütün beşeriyete hasredebilirse, işte benlikçilikten uzak ve en değerli dehâsını o zaman meydana koymuş olur. İnsan o dakikada ulvileşir, ve kendi hayatı beşe- riyyetin magnetik zincirinin halkalarından biri olmak suretiyle ehemmiyet kazanır. Gariptir ki, düşüncelerimizi beşeriyetin öl- mezliğine hasrettiğimiz nisbette ferdî ha- yatımız da zenginleşir. Kendimizi, her ır- kın ve her memleketin kahramanlarına, akıl ve dirayet ehline, gaye uğrunda can vermiş adamlarına, bütün şairlerine ve fi- kır adamlarına bağlayınca, biz de hareket halinde olan büyük bir dramın bir kısma haline geliriz. Asırların döşediği yollarda birçok iyi arkadaşlar buluruz. Zaman ve mekânı aşarak, muhayyilemizde, kendi- mizi her yerin medeniyet ve kültür yapı- cıları olmuş baş üstatlara bağlamak kabiliyeti de insan aklının bir mucizesidir. Kendimizi asırların en ferasetli düşünce- leri, en ulvî idealleri, ve en zengin musi- kisiyle birleştirtince, bütün insan ncslinin ölmezliğide payımız olur. Sadece kendi zamanı içinde yaşayan insan gerçekten çok fakirdir. Böyle bir kimsenin hayatı zayıftır, gölgelerle doludur, ve her esen rüzgârın insafına kalmıştır. Bu insan ölü-

ce, kendisiyle ölen çok az şey vardır. Ma- zinin zenginliği ve geleceğın ümitleriyle kendini sevgi ve kültür zincirleriyle bağlı- yan insan işe hakikaten zengindir.

Unutulmaz bir senfoni, değeri biçil- mez bir sanat eseri veya ölmez bir ebedi eser yaratarak ölmezliğe nail olmuş dâ- hilerin sayısı azdır. Çoklarımız, dünyanın düşünüş terakkisine verebileceğimiz müte- vazâ hediyelele kanaat etmeğe mecburuz. Bizim ufak düşünce kısıntıları, dünyanın anonim kültürünün bir kısmı haline gelir. Bizim yaşayan ölmezliğimiz çocuklarımız- da, ve trunlarımızda daha tam bir şe- kilde bulunur. Câmîit taşlardan ölmez hey- keller yaratacak heykeltaşlar olmasını biliriz. Fakat çoklarımız, pek de farkın- da olmadan malik olduğumuz çok daha büyük mazhariyete malik bulunuyoruz : Bizden sonra gelen nesillerin ruhani ha- yatına ve talhine şekil vermek... Yaşa- dığımız hayatın örneğiyile müessir olduğu- muz erkek ve kadınlar ruhlarımızın alevi- nin dokunduğu çocuklar — işte bizim ha- yatımızı bunlardan temadi ve ebedi ehem- miyetini kazanır.

Kederi yenip, ölümlütlüğümüze kendi- mizi alıştırmak lüzumu şu zamanda tabii olarak daha çok kuvvetlenmiştir; çünkü, bir harp dünyasında yaşamakta ve keder ve ölümlle çok sık karşılaşmakta idik. Birçok memleketlerde ölüm o derecede çirkin ve hayat o derecede çekilmez bir hal almıştır ki, birçok insanların oralarda akli muvazenelerini muhafaza etmeleri im- kân haricine çıkmıştır. Bunun böyle ol- ması, boğazlaşma sahnelerinden uzak ya- şayan milyonlarca Amerikalıya ölüm hu- zurunda daha ahlâkî bir metanet ve cesa- ret göstermelerini bir ahlâk borcu haline getirir: İleride beşeriyetin yardımcıları olabilmek için akli muvazenemizi muhafa- za etmek.

Hakikaten, zamanımızın hakiki faci- ası, insanların ölmesi değil, vaktinden evvel, hem de dünyanın birçok yerlerinde feci şekilde ölmeğe mecbur olması, ve hürrî- yet ve huzur içinde ölmekten mahrum edlmesidir. Milyonlarca insana, bu hayat

● Lütfen sayfayı çeviriniz)

İmkânların kısmen bile olsa yerine getirmek fırsatı verilmemesi zamanımızın affolunmaz cinayetidir. Sayısız şairler, âlimler, akıl ve feraset ehli zatlar ve fenciler vaktinden çok evvel genç başaklar gibi biçilmiş, yazıları, besteleri, ve formülleri, görünüşte nedamet bilmiyen bir toprağı vaktinden evvel beslemeğe mahkûm kemikler içine ebediyen hapsolünmüşlardır. Beşer ırkına ölümü çok çabuk getiren ve insan hayatını, bestesinin henüz başlangıcında iken kesen insan elinin eseri zulümdür.

İnsan varlığının bu vakitsiz kesilmesindeki facia, asrın en büyük şairlerinden Bilalîk'in bir eserinde ifade buluyor. Şair, hayatı bir telli saza benzetiyor; saz bir kögede ebediyen bekliyor, onu çalacak parmaklar yok ve ebediyen de gelmiyecektir. Milyonlarca sazan hiç bir zaman çalınamiyacağı bir dünyada yaşıyoruz. Pek çok sayıda gençlerin, besteleri icra olunmadan güneşleri batmıştır. Hiç birimiz, ölüm meleğinin ne zaman gelip kendisini istiyeyeceğini bilemez. Her dakika Demokles'n kılıcı başımızın üstünde duruyor. Gerginlik ve hastalık — bunlar hiç bir hududu veya mânası olmıyan bir kâinata sessizce yayılmaktadır. Şimdiki zamanda tehdit ve tehlikeyi yabancı diye hayatımızdan çıkaracak gümrük memurları da yoktur.

Şu daimî krizler dünyasında, ölüm muamması ile karşılaşırken, din ve psikolojinin bize verebileceği perspektife muhtaçız, başkalarını kaybettığımız zaman kederi kabul ve mağlup etmek için psikoloji bakımından ne yapmamız icap ettiğini öğrendik. Kendi ölümümüz düşüncesiyle nasıl karşılaşmamız lâzım geldiğini de bilmeliyiz; ölümden korkmağa lüzum yoktur, biz tam bir itimatla bugünü yaşyalım, bırakalım, yarını kâinat düşünsün.

Diğer taraftan, ömrümüz oldukça, her günümüzün, güzellik, âlicenaplık ve sıcaklığını ruhtan alan bir kardeşlik hissiyle taştan birer yıl haline getirmeğe çalışalım. Zulüm ve gaddarlıkla dolu bir zamanda, sevgi oksijenini istihsal temeliyiz ki, o suretle dünyanın canı sağ kalsın. Hayatın

eksilen kemiyetine karşılık olarak keyfiyetini derinleştirilim; ne kadar zaman için birbirimize kalacağız, bunu bilmediğimiz için birbirimizin kıymetini bilelim; dünyadaki ölüm kuvvetlerine cevap olarak hayatı yiğit işi, kuvvetli ve güzel bir hale koyalım diye, din bizi davet ediyor. Hayatın kuvvet ve kudretini yükseltmek suretiyle ömrün kısılgını telâfiye çalışmalıyız. Katı kalbîlik, benlikçilik, karşılıklı gaddarlık, ve sevgisizlik gibi başkalarının ömürlerini kısaltmak için hafif silâh olarak kullandığımız bütün şeyler zamanımızın affolunamiyacak suç ve günablarıdır. Gerçi ömrü uzatamayız, fakat hiç olmazsa birbirimize karşı anlayışlı olmakla hayatı derinleştirmeğe hizmet edebiliriz.

Bugün bütün insanlar o eski Judalzm'ın sağlam kafasına ve tabîi takvâ hissine muhtaçtır. O zamanın adamı: «Şimdilik bir tek dünya ile uğraşırsak yeter,» diyor. Çünkü bu dünya seferinde, kendimizden daha büyük olan Kudrete korkusuzca nasıl güveniyorsak; her gece muammanın bağrında emniyet ve itimatla nasıl uykuya dalyorsak; böylece, zamanın ötesinde bulunan âleme şu hakikati kabul ederek güvenebiliriz: Doğuştan önce ve ölümden sonrası üzerinden perdeyi kaldırmağa uğraşmayıp, hemen şuracıkta içinde bulunduğumuz dünyada, dolgun, değerli, ve yüksek bir hayatyaşamak ve başka insanların da bu suretle yaşamasına imkân verecek bir cemiyet kurmak... Bize düşen kudsî vazife budur.

Bugün bütün dünyada nice babalar, analar, ve genç zevceler var ki, ömürleri kısa sürmüş gençlerin şarkılarını — müdafaa edilmiş hürriyetin ve himaye görmüş beşeriyetin şarkılarını — hatırlamaktadırlar. Daha ilk mısralarında kesilmiş genç nağmelerin verdiği hüznün derecesini elbette ki hiç bir suretle küçümseyemeyiz: fakat şundan da eminiz ki, hürriyet uğrındaki vazifeleri başında bu şarkıları söylemiş olanlar, genç havacılar, deniz ve kara erleri, arkalarından sağ kalanların, çok da uzun zaman ağlamalarına razı olmaz ve bize şunu hatırlatmak isterler ki, onların

yigitçe yaşanan ve nefsinı feda eden hayatlarının hızla geçen günlerinde, korkakça yaşamış uzun boş senelerden çok daha büyük başarılar olmuştur; aynı zamanda uğrunda, kendilerinin can verdiği ahitleri yerine getirelim diye bize meydan okumaktadırlar.

Beşer dilinde bulunan «nihayet» kelimesinin iki mânası arasındaki farkı unutmamalıyız: Birisi «finis» diğeri ise «telos» dur. Hiç bir «nihayet» i veya «gaye» si olmıyan bir hayata ölüm çok kere «finis» kelimesini yazmıştır. Bir insan oğlunun başına gelebilecek en büyük facia, hayatının hiç bir «müntehâ» sı «telos» olmandan «nihayete» «finis» gelmesidir; yani. hayat yolunda büyük bir gaye aramadan bitmesi... Hürriyet uğrunda çalışın ve nefislerini feda edenler, bu çabalarının daima bir müntehâ, bir gaye için olduğunu

hissetmişlerdir, hem de adaletsiz ve acı talihleri «finis» olduğu halde...

Bizler kederimizin arasında onların «telos» larını tamamlamağa çalışmalıyız ve öyle bir dünya kurmalıyız ki, o dünyada insanların olgun şarkıları daha söylenmeden ölümleri mukader olmasın, öyle bir dünya ki, içinde insanlar anormal keder ve facia yükünü taşımağa değil, yalnız normal kederin ağırlığına kendilerini alıştırmak zaruretinı duysunlar. Bu dünyada her insan oğluna kendi benliğini tamamlamak fırsatları verilsin. ve yine bu dünyada Ölüm Meleği. daha öğle güneşini selâmlamağa bile vakti bulamadan bizi kapıp götüreren bir hırsız gibi değil, uzun bir günün nihayetinde, akşam üstü, kemale ermiş ilgun bir hayatın şarkıları havayı henüz titretirken, bizi evimize götüreceğ bir dost gibi gelsin.

Mistik

Teneffüs - Konsantrasyon

Shankya Ve Yoga

Uygulamalı Meditasyon Teknikleri

İlaveli — Genişletilmiş 2. Baskı : 15 TL

Ç I K T I

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ